

חמשה חומשי תורה

עם

חמש מגילות

ספר

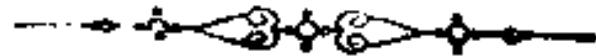
שמורה

עם פירוש על

אבן עזרא

מחוקקי יהודה

כמבואר בשער השני



דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

חמשה חומשי תורה

ספר

שש מרות

עם

תרגם אונקלוס ופירוש רשי זל' (מוריקם כחכילת הרז'וק) ועם פירוש
הגשר הנගזר הרב החכם הבולל בכל מיני חבמות, מורהנו ומארנו
ר' אברהם בר מאיר נ' עוזרא זל'.

ונוקף עליו פירושו על ספר שמות, נקרא

פירוש השകץ

משונה מן חנדפס הנקרא הארוז, געתק מכתב יד ישן נוישן הבא טערת חנפז וננדפס עז'
ההכם ישער (פראג שנה תיז') בלי שם באור,

ועליהם באור חדש בשם

מחוקקי יהודה

יבלביל

א) באור לפירושו של הראביע זל'.

שתי מערכות

המערכה השניה

המערכה האחת

קרני אור

יהל אור

על דרכי פירושו לבאו במקומות המתואימים קרניים פידי סדרבי חזיל, בתלמוד בבלי
וקשי ההבנה, לסתור חידותיו ולנולות שטוני וירושלמי, ספרא ספרי ותוספותא, תמהותא
ספוני שחשבותיו אשד דסתיר תחת ספוה מליצתו הנדרס טכבר, ותנתנוא דקדום הוציא ארב הד'
החדה והגעימה, רשי'ב זיל, מדרשוי רבבה, סדר עילם, סדריא, ספיקתא זוספהא,
ספקתא רבתיה, ספיקתא דרייכ, ספיקתא זוספהא,
ועוד ועוד, ואוצר על ידם יבואו יותר דברי הראביע זיל בפירושו.

ב) תולדות הראביע זיל, ג) רשיטה מכל הספרים שחיבר, ד) רשיטה מכל הגאנונים ונידולי
הקדוטנים שתביא הראביע זיל בפירושו זטנס ומקומם, ה) תולדות רשי זיל קורת
ויקרת ספריו אשר חבר, ו) רשיטה מכל המדרשים המובאים במקורי רשי הקדומים
והמאוחרים זטנס ומקומם, ז) מהות שלשת התרגומים ת"א, יוב"ע, ירושלמי.
והטבונה שנפלה בין כתבי הדורות אודותם.

ח) מקורי ובאורי רשי זל'.

טראה המזומות והתקורים אשר מהם הוציא רשי זיל פירושו, ב) יפייך אור בהבנת דבריו
רשי זיל בכל מקומות המתואימים, ג) שינוי נטחות וחלוופין ריבאות בפי רשי זיל ובת"א.

כל אלה חוכמו על ידי

יהודה ליב מרוב המאהן ר' יצחק קריינסקי זיל.

שמות א שםות

א א וְאֵת שָׁמֹות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל * וְאֵין שְׁמַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל דַעַת

בשדי

(ח) זאלת שפטות בני ישראל. אך על פי
סמכון זה יכולן בטעותם כוד ומכהן

כמייתן א) לכהדייט חכפן ק_nmץלו לכוכבים
אחיו ברדתם היו מעתים ופדו ורבו (א) (א),
נקבות , (ו) ובתיב „בי את כל התועבות האל“
שם שם בט) (ו), לאנשים האל (ברא' יט ח)
אללה (ברא' לא טנ) (ט) ובכח מלחת לו,
ח) (ו) (ג) . ובעבור היהת מלת אלה מלעל (ט)
נהלה מצרים (במד' לד ה) (י) , ושם לשון
באים ורבות (ה) כטו סקוטות ואבות (ו) , נם המיט
ויש שמות שייצאו בימים נם בהיזו (ו) כטו
לבות (דריה כה ט) נם לבבים (ז) על לבבhn
בטו נלכה דותינה (ברא' לו ז) (ז) ותבא אותה
עקב (ז) (ד) כטו ברת ד' את אברם (ברא' טו
בכל המקרא אשה , והנה העד איש וביתו באו , (ט)
יאל יקשה בעיניך וכפר בעדו ובعد ביתו (ויקרא

יְהוָה אֹור

(ה) דלא זס כת' ז"ל, וכן נמלה בכ"י יtanן נוון מג
קלף (ביד האב ר' כלמה בעטפער) כתוב
כט' טמות בהתחלה כן: (ב) שין חולדות בראשכ"ט
ברשימת ספריו שהנזכר, נומער 1: (ג) זס הבן יקרה:
(ד) בספר הזה פיה רמי' ציתמול "הלה טמות" כלת
ויז'ו, כט' "הלה שלכרים" ויפרך טעם כי"ז:
(ה) מל כן חור ומנהס כלו, וכח חות הויז'ו לחצול
טניין: (ו) והוא מלת כינוי הרומו' לרניים זקרים וננקות:
(ו) קרי מלת אלה גם היל כהסרון ה"ל זוה: (ח) הס
לזכרים: (ט) סקחי על בנותיו של לנן, כי הס זוייס
לזכרים ולנקות: (י) ולחדר על השונמית ועל הגער
כלו' וכחות' ה"ל מי הלי' כליה (ברוח' כל סה):

זגקנכה, בכוח לה כ"ה נספַת תכיה המלָה מְלָעֵילֶן
מושו נמלת חלה תלמיד כダンס ומלויעל: (יב) עיין
י' ר' ז' מלך צס "הה"ה נוספת כי המלָה מְלָעֵילֶן.
אל נחן מגיריס', ובנה לדעתו ירמו צס הה"ה
ר' ר' ז' ז' צס, וו' ז' צק"ס כות וו' ז' נחלה
המלָה מְלָעֵילֶן כי הטעס בנוין והה"ה נספַת כה"ה
ד' דבר כסמוני לו בכינוי מיאחן:

(ברחו' ז כ) מ"ג טביה צו"ז תי"ז א"ה ס"מ נקנכה :
 (יו) מקומות , היחיד והן מקום ושרבי מקומות וכן
 ביו"ל מ"ס , ורבי סנקמות צו"ז תי"ז ולפעמים לה יחו"ט
 בס , ומיון ביהורי (ברחו' כה ה) : (יט) פ"י סייגו"ו כהס
 ט , וכט פ"ה במקrho : (כט) ובמודן הפסוק הוא כסימן
 ת לכנסים רק ז"ל לנכס וכאן גרם בעל בעל יתקח :
 (כד) תחת בעל דותן : (ככ) תחת בעל ירוזלים ויונה
 יו) : (כו) בה במקום פס : (כו) פ"י פס הגרהס :
 (כט) ונשותיהם לה נזכרו , מ"כ מלת וגיתו , פ"י
 (ברחו' מו כו) מלבד נשי נבי ימקב , כי הן לא כוכבו
 טס יונחי ירך ימקב טביעים נפס" , מ"כ ביותו ה้อมור
 בכלה

אבן עוזרא

ספר ואלה שמות, חבר לארהם (ה) ואלה שנות תתקיון (ז) יקר במויהם (ט)

א א זאלָה, טעכ' היינו (ו) בעברו שהזביר בסוף דבר הראשון, כי ראה נמייטן א) לכהודית חכפן קומקלו לכוכבים יוסף לבני בני שלטשים (ברא' ג' כב) הוכיח כי אחיו בתרתם היו מעתים וספריו ורבו (ז) (ח), ומלה אלה גם בחסרון היה שווה לזרירות ולנקבות, (ו) ובתיב, "בי את כל התועבות האל" וייקרא יה כז) ואחריו טכל התועבות האל (שם שם כט) (ו), לאנשי האל (ברא' יט ח) אלה ילדו לדרטה (шиб' בא כב) (ח) זה עשה לאלה (ברא' לא פג) (ט) וכן ובכח מלחת לו, השוגנית הלו (טיב ד כה) הנער הלו (וכרי' ב ח) (ו) (ג), ובמעבר היה סלת אלה טלית (ו) היה ההיא נסף בהיא ליליה (ברא' א ה) (י), נחליה מצרים (בטדי לר ה) (י), ושם לשון זכר (י) ורביהם שמות (ט) כי התייו כולל סיטן רבים ורבות (ט) כמו סקוטות ואבות (י), גם הפימ כבה סיין הגברים והנקבות, כמו נשים ופלנשיס (י) ויש שמות שיטצאו בפיהם גם בהיאו (י) כמו נשים (יחוי יג ב) (ו) נפשות (שם שם יח) (ו) לובבות (דריא כה ט) גם לבבים (ז) על לובבנן (זהום ב ח) (י), היא מצירתה, תהה סלה, אל' כמו נלכה דותינה (ברא' לו יז) (י) ותבא אותה ירושליתה (יחוי ה כ) (ז) : את יעקב. עם יעקב (ט) (ד) כמו ברת ד' את אברהם (ברא' טו יה) (ט) : איש ובירתו. יוצאי הלו (ז) ולאין בית בכל התקרא אשה, ודגה העד איש ובירתו באו, (ט) כי לא היו נשוי השבטים במספר השבעים, (ו) (ה) ואל יקשה בעיניך וכספר בעדרו ובعد ביתו (ויקרא

כרני אור

[א] ורעת רב"י זיל כי הצעין מהוכך למלכה (כלו' מו)
ח) בסוף בזבב יאללה במוות כי יאללה בכחים
מלכיהם יעקב וכינוו וכה לאלם כי הטעין חדל חפס"י בסוף
בז' ספירים ומונען בס נחיתון חזק ומונען כהן לאחר מיתוק
והם למלכה וככבוד להם, וטעין גראנץ' מה שפטיר פל פי'
כ"י זיל וכן פל פי' מה זיל: [ב] ותול הגדילו כו' חל
וכו' חלה, וכן בגוזן רכינו סטודיה הגדילס טין כס' מה'
(כלו' יט' ח) וככיהולי סס : [ג] עין (ב"ה יד ח)
ברבי' בס בפי' כל כלוזה בוגמיה חיינו לבון זהה, חלה
זבב בגונדו וכו' מילאנו גיארכט". וכוונתו כי כלוזה
זוכה על גדרו רחיק, וזה זהה, פל נלמו קרווב חל כמדבר
וائحו לטינו: [ד] אלדי"ה הצעיג פל מה זיל כוז, וכותב מון
מכבוזלו חוץ סדרל כו' עי"ז מה סצנין כוז: [ה] עין
(ו' פי' הגינה מלעיל, כי כל מלה טיחות לה השם
לכבדיל כו' הגופף וכו' ה"ה בגונגה, ורוכב
(ברא' ה' ה) בפי' מה' זיל וככיהורי סס: (ו' וג') וכן
הבן לפי פי' מה' זיל בס סיפרט נחלת מרים
במוף מקום למיד במלחטה וחינה נוספת, וכן כ-
פככל פל נפשינו" (הה' קבל ה) ובס פי' מה' זיל
לייה": (יל) טמכ"ז, ועניינו כב'

(טו) **ודרבוי** שמות, כמו "ויקריה הולס שמות"
 (טז) **ריל** סימן לזכרים ולנקבות
 הנות, ריחן חב וכרכוי הנות: (ימ) רבוי הזכרים
 להבדיל, ונשים ופלנאניס נכתנו ביו"ד מ"ט כדרך הזכיר
 בני הפטימיניס: (כ) כה מוקובן בלשון זכרים כמו פלנאניס
 נקבה: (ככ) טים גוֹת, כי לנו נמיה נכל התכיך מ-
 (כג) **בלישון** זכרים וכלה הספר יוזל הרגניים נכינוי:
 מן הכלל הזה נסופה לנגבה (דהי"ה כו-
 (כח) ולן נזוטיות, כי לנו נאנו כמספר כמו צינחר:
 יוזחי יריכו ולן נזוטיות: (ל) וכן יהמך הכתוב
 כמספר זכרים, וכן יהמך כתוב (למס' פ' ס') כל-

ג'קוורי ובאוורי רשות: א) וג' קלטן"ז נכל סנוטהות, מפע"פ זמינות חמיכס מוד' ומונחים גולן מיתון נצאותם".

שמות א שמות

וּבְנִימָן : רַחֲן וְנִפְתָּחֵי גָּד וְאַשְׁר :
הַוְּדָעָה כֹּל נִפְשָׁתָא נִפְקֵי
יְרָכָא דִּיעָקָב שְׁבָעִין
גַּפְשָׁוּן וַיּוֹסֵף דְּרוֹתָה
בְּמִצְרָיִם : וְוִימָתָה יוֹסֵף
וְכֹל אֶחָיו וְכֹל דָּרָא

ב

(ב) יוסף היה במצרים. וכך היה והוא
כיו בכל סכמים ומما צו לנו מדרנו וכי לא
היו יודעים סתום כי במלvais. אלה
לקיים, לתקתו של יוסף. וכך יוסף הופיע

ובוֹז (יחוי כו טו) (ט) (זה) השלישית אודם פטודה וברכת למתה כה יז) (ז) הרבי עי דן וגסטלוי נד ואשר (ז) החרטימי סור ואהלוֹת קציעות (תהי טה ט) (ט) הששי אדם שת אנוֹש (דרה"א א א) (ט) (ט) : ה זיהי. (ז), מלת יהי, הייתה ראייה להיות במו יקב המתא לעליו (דרה"ב כד כו), ובעbor היהת הה"א סן הנרון סתהו במלת יהי, הייד דראשונה בקוץ קטן (ז) יחי, והיה ראוי להיות הייד האחרון בשיא נראה, כמו הביא במלת יקב והיה ראוי להיות יהי (ט) רק יכבר על הלשון (ט) על בן העליפודה (ט) וננקד הה"א בחריק (ט) על בן "לו יחי" (ברא' לד) "כי הוא אחר ניחי" (תהי לנ ט), ובעbor שידברו במללה הזאת הרבה תמיד, השיבו הטעם שלרע, והניעו הייד בשוניא, יהי בן ד' (למתה יז), על בן אין בבניין הקל פעל שייהה האות המשרתת בשוא, רק זאת הנורה (ט) גונדרת וייחי יעקב (ברא' טז כח) (ט) ויהיה זה כי התהים האותיות שלו (ט) שרש טאליה השתי גונדרות וייחי, השתי אותיות הס טאותיות הנוח (ט), והם יוד ה"א היה, היה, ובעbor כי אליה שתי האותיות הם מאותיות הנוח. פעמים טאים נראים בסוף הטלה (ט) בא האות המשרתת שהוא יוד עליהם בשוא, ולא בן בכל הנורות בבניין הקל (ט) : יוצאי ירע. רטו לקרוב אליו אשר הצליד (ט) (ין) בטו להפוך את רגלו (ש"א פד ד) (ט) כי שישים ותשע יהי, אך יעקב יחשב בראשונה, על בן כתב בהחה את יעקב, כמו שאטרנו למעלה (ט), וסדרה דראשונה וינש אליו בתיב יעקב ובינוי (ברא' טז ח) וגהה עם יעקב היה כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש (שם שם טו) וזה עד בשבעים נש ירדו אבותיהם צרימה (דבר' י כב) כי נפש היהת ליעקב, וווסף שהיה בצרים בטספור הוא ושני בניו (ט) : נ וימת יוסף. אב ובני שתי דורות (ט), וההען היה איבר אחריו

ידל אונר

ויפני כנספתיים ללקוק ולעכוב כו' קולחים בנטולם יבשכל צפין הראזון כבזה' גרלה זיאנית וכאז'ן' בצעית זמלחית וקצול'ה: [ח] והאגה כלל צפוי הראז'ע זלפנינו סני' "בלקמץ" בכ"ת, ולפ"ז יציב הוי'ו חחל בלטה במות, וט'ג' לה מנה רלהונן במאון לוי ויקוד, בסס ג'ב לחך ג' בנות: [ט] ויכ' לטחול מדיעט לה מנה פוד דרכ' סגיית, כמו רהונן בצעון לוי ויקוד, זוי'ו האוסף כו' לחך ג' בנות, עיין בעלה בלפני זה: [י] מליה זו נצהלה בב' מלהיות מטה' וככל'ב' כמסמאות ברוח התינכה:

קרכני אור

ויפיון כנופתים ללקוק נד ית, בכתב כי הנכליים היו קולניות
כגנוזות יבשכל כט"ז הראזון כב"ה גלה ויאנית, וכט"ז
בצמית צמיה וקאוול: [ח] וכנה בכל כפלי הדרוך ע' צלפניו
בנוי, "בלקמן" בכ"ה, ולפ"ז יסיפתו יחו'ן בלשא שמות,
וופיל' לה מנה ריחונן שימוש לו' וייסודה, בסיס ג"כ חתך ג'
שמות: [ט] ויכ לאטגול מדיעת לה מנה פוד לרוך סגיית,
כמו ריחונן שבעון לו' וייסודה, ז'יו'ן המוסף כו'ן חתך ג'
שמות, עין בעלה בלפנ' זה: [ז] מל'יה זו כטהלה בז'

אונקלום

הַחֹא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיַּשְׁרַצְנֵי
נְפִישׁוּ וְאֲתִילְדוּ וְסִגְיוֹן
וְתִקְיפָּה לְחֶדֶא לְחֶדֶא

אנז עזרא

המ להן חכיזו. כוון יוסוף קסיה במליליס שבותיו מאה וארבעים שנה (איוב מב טז) והוא ונעטך מלך ומלך גולדקוּן: (ז) וישראל צו ח) ראה ד' דורות (ז), נקדטונינו ויל אטרו (ז) עשרה דורות טארם ועד נח, וטנה עד אברהם עשרה, ואין מספר שנים אלה באלה (ז). וטעם ויתת יוסף (ז) כי בת בנדו,תו, נב אחיז לא ראו את ימי הרעה (ז) וטעם וכל הדור ההוא על הנטרים (ז) כי יובייר אשר לא ידע את יוסף (ז): ז ובני ישראל פרו. הולידו בעץ יtan סרי (ז): וישראל צו. כתו ישראל המים (ברא', א' ב') רק הראשון (ז) מהפעלים העומדים בעצם כתו הלא, ישב, ענד, שכב, (ז) והשני (ז) מהיווצאים תלויים בדבר אחר אבל, שמר, שבר, אבל את הלחים, שטר את הדבר, שבר את החטוי, אלו נקרים פועל יוצא, והנה ישראל המים מהפעלים היוצאים, וזה השני וישראל (ז) מהפעלים העומדים, והנה זו הנורה, בגורת שב, פעם עותד, כתו "ושב וקצת" (דברי ה' כ) ועם יוצא, כתו "ושב ד' אל תהיך את שבותך" (שם שם) (ז), אויל, מלת וישראל רמו שיירדו נשיהם התומים וויתר (ז) (יא) ואני ראיתי ד' בנים שלדה אשה אחת, והרופאים נוגנים טעם עד שבעה ייעו בבן אחת (ז): וירבו. שלא היו כתים כדרכם עם רב (ז): ויעצמו. שהיו בעלי עצם תקיפין (ז) ויבנו, ומלה במאדר טאר, שלא היו יכולים להיות יותר (ז) וביתם במאדר טאר (ז) כתו ביתם "וישע בראשונה" (בטה' י' ינ) (ז) כי בתיב "ראשונה יסעו" (שם ב' ט) (ז) וכן: ותملא הארץ. ארץ נושן היא (ז), בצעפם (ז), בשוויא נח תחת העין, כי הראשון שתהה העין שהוא דברך עם הריבиш יקרה

קרני אור

ט"ב רש" : ר) עיין סעי' פולזע על הא' וינכו מטה (לא מל) ועיין מהו כיילס צמוייל פ"ה חות ט. ה) וגוזו גאנגרהה נילען קודס ויצראן לאו זיגי הפלו בוטיכס. ואלה מטו כבבב קעניש ועיין גאנטס זפ"ה על זיגי מטו נקאנוטס

שםות א' שמות

אונקלום

**הוֹא עַל-שְׁנָאִינוּ וְנַחַם-בָּנוּ וְעַלְהָ פְּנָאָ וַיַּחַזֵּן בָּנָא קֶרֶב
מִזְרָחָאָרֶץ : יֵא וַיֵּשֶׂם עַלְיוֹ שְׁרֵי
מִסְפִּים לְמַעַן עֲנָתָו בְּסִבְלָתָם וְיָבֵן
רְשֵׁי**

ברקאי ימן יב): ועלה טן הארץ. על כרכנו יג) כרכוי ימן יב): ועלה טן הארץ. על כרכנו יג)
וליד כולדס טמקלל פלמו וטולה קלתו כחולרים וגלי כוח כחן וטליטה מן
שלטוניין מבאישין בדיל לעוזאהון בפה תנדין רשי
קסם טן): מסים. לzon מס. טריס טגונין מהס הגם. ומכו ממש סיגנו עלי מסקנות
לפרעה: לטען ענותו בסבולותם. כל
נשסע מבה הפעלים (קע) כטו "זהנה ברכת ברקי" (בצד' בן א) "ובך ולא אשיבנה" (שם
שם כ) והטעם ובך ברבה (קע), וככה, וברבו יעצים הקוף" (משל' טו כב), והשלט יעצים
עצה תkus (קע), וככה כי תקראנה קוראות מלטה, (ה) איר פרינוס (קע), כי טעם ועלה
טן הארץ, כמו ועלינו, ודבר ככח שלא יכשל השטן פיזו, ולפי דעת אין צורך: (ופיהיק). נתחכמה.
ויעץ עצה חכמה (קע): תקראנה. לשון נקבות, ומלחמת יהודה (קע) וככה רביט (א), או תחצר
סלה ואורה (קע) והדotta לה, (בד): ועלה טן הארץ. אמר ר' יונה הנטפרי, הוא המטרוק (קע)
שפעם ועלה ועלינו טן הארץ, ילא פתחו פה לשון (קע) והנבע בעני שהוא כטשטו (קע) (כח):
יא טסם. דבirs, ובטו פתים (ויקרא ב ו) פת (ברא' יה ה) (ה), ודבם מפעמי

יהל א/or

(כמל' י כט): (קמל') כי קו"ל. והוא סיון נקבה כל
הכニינים, ועין כפי' בה' זיל (לטמת ג ט) וככיהורי
עס. (קמל') זרכו. יככ' והוא על יזקן לינוי ליחיל
טיסתנה ויהמר לרזיס. סגו לכס טלה" (ס"ג טו כ)
ולנקה. כי מטפחת" (רות ג טו) ופטמים צלה
ישתנה ויאהר על מתכוותו גס לרניס כמו כהן, וכן
בקה נלכנה נלכינס (בריה' יה ג) ולנקה. בקה נג חכום
חליך" (סס לה טז), וצמו כלהה כוותה במקום מקור,
לו סס, אלהו המר ליריך הדר כוה לחת זו עלה זו
ער, וברינו כלהה על מעין הומנה זוררו אלד
להכיבו על המעסה, ועין כפי' בה' זיל (בריה' יה ג)
וכיהורי עס: (קמנ) וכן נזון הילכה זוה הסינו.
ולפי טהילכה יורו והיטיכה עלה, נתרה כוירין
בלזון הילכה: (קמל) וכן דעת רצוי זיל וכן תנ'ה:
(קמיה) הלא"ד תחתם במקום בוגר, או צבון, ופי' צבון, ופי' צבון צבונו
מה לטאותו: (קמו) והפר לאזט כפוטל, וכן מיגג הלeson, לפלזורה מזון מכליה היזרעה: (קמא) וטין
כפי' סמ' זיל עס: (קמל) וכונפי' בה' זיל עס. ואטעס ואטס נך נרכס: (קמל) וארליך תקסוס ערלה, וכן כפי'
מכליה התומם להה' זיל יפרט. וכמכו יטליס תקסוס מהדעת הבוטאים": (קמ) ומחדר. קוראות מלחה", וזה מלחמה
שאה לאוניהיל על תקראנה טאה לzon רציס, ופי' טאה מוסכעל הקורות, עין החה"ט ויקחה טר' יג בתוס
חורא: (קמיה) כוה ר' יונס נ' נינה, פין שרכו זרלים ס' כריהית: (קמג) גמוק זהה טעה עניין ערמא:
(קמג) תקראנה, כוה לרנות גסתורת, ומלהמה יהודה: (קגד) וכן ילה ליחיל תפלה"ה" (זוט' ה כו) כה ג' כ
לזון רכיס מל' יהוד: (קמג) פי' גרות מלמה טס רכיס: (קמג) הוה ר' מרינו טהו כהיר כפי' הלהוד
ושיון פרכו: (קמג) וכן הוה עת חוויל (טועה יה ג) כלדס טמקלל פלמו וטולה קלתו כלחים, וגס רצוי זיל
זיל כניל כלרכ כוה, ועין כרמג' מה סהער עז': (קמג) ופי' ועלה מן כהן נזוב אל הרן איזוטיאס,
ולו טוב לנו להנד טגדינו, וכן פי' רצוי זיל וכרכס"ס והרמג'ן, וכן תנ'ה וווכ"ט וירוטלמי, וכן פי' הירטמג'ן:
(קמג) וגס הנפרד ממנו גם כויתס גמס (ליהה ה ה): (קמ) ווחחד פת, דפטו לפrect מלהיג לאזון
ימין

**קונברשי: יב) צויל לה פמ' ה. ומאלו גמלרכ הגדה שאותה יג) חמאתו כחות ופיין כרמג'ן מה טנויהל
בזה. יד) ס' טה יה ה פדרוך לבודס פס"ז. ילקוט זס. וט' כת' זיל נסם ר' מרינוק. טו) וכלה
סב' סכתוב. וכסותה עס. קלי על מראפה. דמיין כל פליק.**

אבן עוזרא

ולנקבה הבוי המטפחת (רות ג טו), לכי ובאי
(ס"א א יט) (קע), בעבור שידברו במלות האלה
זרבה, יאמרו הבה נרדה (ברא' יא) ולנקבה
הבה נא אבואה אליך (שם לח טז) (קע) כטו
"לבה נשקה את אבינו יי' (שם יש לב) (קע) וכא):
נתחכמה. נבקש דרך חכמתה שלא ירבה (קע) (כב):
לו. בעברנו, כטו "אמרי לי" (שם כ יט) (קע) וככו,
דע, כי כל הפעלים עוברים או עתידיים שם הפעול
בכהם, כי שם דבר הדגnder שנ הפעול שהוא חסר הוא
נשסע מבה הפעלים (קע) כטו "זהנה ברכת ברקי" (בצד' בן א) "ובך ולא אשיבנה" (שם
שם כ) והטעם ובך ברבה (קע), וככה, וברבו יעצים הקוף" (משל' טו כב), והשלט יעצים
עצה תkus (קע), וככה כי תקראנה קוראות מלטה, (ה) איר פרינוס (קע), כי טעם ועלה
טן הארץ, כמו ועלינו, ודבר ככח שלא יכשל השטן פיזו, ולפי דעת אין צורך: (ופיהיק). נתחכמה.
ויעץ עצה חכמה (קע): תקראנה. לשון נקבות, ומלחמת יהודה (קע) וככה רביט (א), או תחצר
סלה ואורה (קע) והדotta לה, (בד): ועלה טן הארץ. אמר ר' יונה הנטפרי, הוא המטרוק (קע)
שפעם ועלה ועלינו טן הארץ, ילא פתחו פה לשון (קע) והנבע בעני שהוא כטשטו (קע) (כח):
יא טסם. דבirs, ובטו פתים (ויקרא ב ו) פת (ברא' יה ה) (ה), ודבם מפעמי

קרני א/or

ממשו טומן מנו כי כדרגות שחתם כס"ג תחפר (ר' אל
דגב כס"ז): מאנז תאוותה כס"ג כל מנטו) וכגד צהארו
צאנן מנכו" (ליזג ז' ד יט) (פי' כס"ז ז' רפס, כי כס"ג
פיהוג): [כא] וככוב מלת, בכב' רפס זל, לב' מלת
מלת לכס נקנכה יתיזס רקס נכליה' יט זב, קלי נתחלת
פסזקס רהוי לסייע, לב' גומלה' מלת לכס למיד ארגא
פעמים: [כב] וpermancen ס', נתחכם ננקע דרכ' לpermac
בל' יילס: [כג] ולב' זיל פי' לו לפס, מזוס דקבי'ה
לט נתחכם לכס סי' ליה נמכתב, [כג ס'] לפס, ומצרך
לפ' נילס נילס טלמא נילסן יחיד. כטו "בא" פס יאל
מתהדים" (נמ' ככ' כ) חי' מלת לו קלי' פל מלת לפס
טאו' פס יתיז, וכונל' נל' יכלל ימד: [כג] וכרד'ק פ',
בי' תקלאלס טוג פחד' נסמתה פס כווי נסתייה, וסכוונה
כ' קראם לפ' מלחמת פע' לפיר, ויהוי נצחן דגב' נגי'ן
למעפטו נכלנויס נק' סוקול: [כג] ליפת' כתפאנס

(קמיה) הלא"ד תחתם במקום בוגר, או צבון, ופי' צבון, כו' צבון זיל צביג, ופה פי' צבgor, ופי' יתחכם צבגו
מה לטאותו: (קמו) והפר לאזט כפוטל, וכן מיגג הלeson, לפלזורה מזון מכליה היזרעה: (קמא) וטין
כפי' סמ' זיל עס: (קמל) וכונפי' בה' זיל עס. ואטעס ואטס נך נרכס: (קמל) וארליך תקסוס ערלה, וכן כפי'
מכליה התומם להה' זיל יפרט. וכמכו יטליס תקסוס מהדעת הבוטאים": (קמ) ומחדר. קוראות מלחה", וזה מלחמה
שאה לאוניהיל על תקראנה טאה לzon רציס, ופי' טאה מוסכעל הקורות, עין החה"ט ויקחה טר' יג בתוס
חורא: (קמיה) כוה ר' יונס נ' נינה, פין שרכו זרלים ס' כריהית: (קמג) גמוק זהה טעה עניין ערמא:
(קמג) תקראנה, כוה לרנות גסתורת, ומלהמה יהודה: (קגד) וכן ילה ליחיל תפלה"ה" (זוט' ה כו) כה ג' כ
לזון רכיס מל' יהוד: (קמג) פי' גרות מלמה טס רכיס: (קמג) הוה ר' מרינו טהו כהיר כפי' הלהוד
ושיון פרכו: (קמג) וכן הוה עת חוויל (טועה יה ג) כלדס טמקלל פלמו וטולה קלתו כלחים, וגס רצוי זיל
זיל כניל כלרכ כוה, ועין כרמג' מה סהער עז': (קמג) ופי' ועלה מן כהן נזוב אל הרן איזוטיאס,
ולו טוב לנו להנד טגדינו, וכן פי' רצוי זיל וכרכס"ס והרמג'ן, וכן תנ'ה וווכ"ט וירוטלמי, וכן פי' הירטמג'ן:
(קמג) וגס הנפרד ממנו גם כויתס גמס (ליהה ה ה): (קמ) ווחחד פת, דפטו לפrect מלהיג לאזון
ימין

**קונברשי: יב) צויל לה פמ' ה. ומאלו גמלרכ הגדה שאותה יג) חמאתו כחות ופיין כרמג'ן מה טנויהל
בזה. יד) ס' טה יה ה פדרוך לבודס פס"ז. ילקוט זס. וט' כת' זיל נסם ר' מרינוק. טו) וכלה
סב' סכתוב. וכסותה עס. קלי על מראפה. דמיין כל פליק.**

ה 9

שמות א' שמות

**ערבי מסכנות לפרעה את פתרם
ואת רעמסס: יב וכאשֶׁר יענו אותו
בון ירבה ובון יפרץ ויקוץ מפני בני**

אבן עוזרא

הברל, (קמ) ובו, וטעם ענשו ליבש ורץ הוכרים (הה) (כו): מסכנות. אווצרות (הה), וכטודו אל הסוכן ישעי בב טו וההו למלך סוכנת (מי' א ד), שופרת האוצר, ולא יודע לנל ושכבה בחיקך: בעמנס. בפתחות העין (הה) ואיננה בקום ישראל (קמ): (סיהיק). ויישמו חמדים ממים. רבנים (טנ) טס, כמו עתום (זט) ואמם טפפי הכהל (קמ): רעמסס, כבר פרישתו (זט) ויאטר הנאי שהוא שם טקום יקרא עין השטש (קט): יב וכאשֶׁר יענו אותו. עפסי שהיה בעינוי, בן ירבה כימים אשר לא עונה (קמ): יפרוץ. שעבר החוק בפריה ורבייה (קמ) כמו וטורץ נדר. קהלה (קמ) (כח): (סיהיק). ויקוץ, כמו הפוך בטעם (קמ) ובן אשר אתה קץ (ישע) ו

קדני אוד

במיכון נס ועה, ויתפרק מן סקלץ וגחנד עכליס לגיט מהרליו, ולבדילוס חסר עיקרי כוונת דינגו לא יופלו, כולדת במסוכב מכסתלחות וויתוקס. דכישט פגדי וחסרו מסס, כוורתו עוגה קאש המפרכת את הגוף על סימס, וכן וכמלורי למם יהיז (ישע) לה (קמ) כי רכ העמל הוה ממעט הורע כסצתה שתקרבה להוּס הטעני גטזרו, וכן רוכ הגר מוליך יוכט, ובכח שמריש ליריך להוּס, וגם: (קמ) וכן ת"ה ב"ה גודריה" וכן פ"י רצוי זיל, וטעמו ערים כנורות ברהוּס לחת נס את הולר, וכן ומכנות להנאות דנן ותירוס (הה' ב' נ' כח): (קמ) וגס הארכ' ינוש בחת ומנג רעמסס, והמ"ס צאויל נח כמספק ההר ת"ק בלתי ז"י: מתג: (קמ) כי אה ממרי ממכנות פרעה, ועין (למעלה פסוק 1, ובכיוור ה' זיל גרא' מו ה) ובכיהורי סס: (קמ) מן עת, וככיהם חוב' נ' מכתב י"ב "כמו פהיס": (קמ) כי מסיס ברצ'ו מסס ועתים ברצ'ו "חתה", וכן כתב הרד'ק ברצ'ה עות' וכן רז'ל וכרכבו כפוך בחלmers "לעתותי ערבי": (קמ) נגיד' מו ה', למעלה פ' : (קמ) חולין עיר הפטם, ועין ארן קדומים, בית סמס (כ): (קמ) ה' זיל יתרן חומרו, כהאר יענו ירנש, ומכו כ"ף הדריון, וופרט הטעס', וכ"ף הדריון בן ירנה כהס כלמת ילנס, יסiron. סיזי'ן כמס סיינן לפתיר, וכלהאת כוונת המהמר טל ומן פג'ר, ח'ר'ן כמס פטפט כלכ'ק למסמס בפתח נמקות בינוין, וכפט נמקות שכוכת סמס'ר לפטל טל היוש מעקה בחתמי'ן, וכן יוקן נלהפן וזה, הכל מה כס' נותים לפ' "יוקן מוחן" כמו כפוך, ור'ל טפי' כמו לוקה פארצ'ו. לוק': (קמ) גוק, וקוז, וטירוקס למ' וגולס

מק'ב רשי': טז) ואיל' נסכלות מליס. ז) כית הולך. יה) טפי' כב טז. יט) כי כי נמיות מכבר. וחוקות. כ) וצובר נגרכס. בג' נסכלות להרכות ולפצעין. צ'גמל בן ירנה וכן יפלוץ. בן ירכ'ה וכן פלאן (ז'ו) פציטו' פ'ג. וכן כעריד נמק'ס פנד ומיין קרי הור. שט'ס כת' (כ) טוט'ה בס' טמו'ן' פ'ג יה' פס'ו'. טל' קוכ'ן. ילקוט טט. כב) ויפס' מפנין מיה'ן ובג'ה כמו צאנפ'ס קומי' (గ'ל' נ' טז) וערין כל טוג'ה וכן פ'י כרכ'ס.

אונקלום

גבנו קרוי בית אוצר. ערבי מסכנות לפרעה ית פיתם וית רעמסס: י' וכט'א דטען להז'ן בון סגן ובון פקפני נעקת לנטראן פן קדרם רשי'

מלחיס טז): ערי מסכנות. כטרגומו ז) וכן אך כל סוכן קוז'ה (ז) נזכר כטמונס על סגולות: את פיתם ואת רעמסס. כל סיו לרהיות מחלה לך ועקלוס חוקות וכלות לחולר יט): (יב) וכאשֶׁר יענו אותו. כלל מט סקס נוטין לב לנ' סקכ'ה לאלנות ונפהין. ד'ח' בן ירבח. בן רנ'ה וכן פלן' ומלרכ'ו רוח סקודס חומלית בן ירבח. כן ירבח. תומלי' פן ירבח וחני חומל בן ירבח פא): ויקוץ. קל'ו צמיהס כב) ויק מפלקיס המליס נעני' נקהלת ז) (קמ) (כח): (סיהיק). ויקוץ, כמו הפוך בטעם (קמ) ובן אשר אתה קץ (ישע) ו

יהל אוד

יחיד מס, כייל' מסים בפתח, נוע יאמר, כמו מן פט בפתח, המר פטיס חמיר: (קס'ג) מסיס ברצ'ו מסס, ופטיס ברצ'ו מחת', ולט'ן מס מסרכ'ס מסס, כוורתו עוגה קאש המפרכת את הגוף על רכ העמל הוה ממעט הורע כסצתה שתקרבה להוּס הטעני גטזרו, וכן רוכ הגר מוליך יוכט, ובכח שמריש ליריך להוּס, וגם: (קמ) וכן ת"ה ב"ה גודריה" וכן פ"י רצוי זיל, וטעמו ערים כנורות ברהוּס לחת נס את הולר, וכן ומכנות להנאות דנן ותירוס (הה' ב' נ' כח): (קמ) וגס הארכ' ינוש בחת ומנג רעמסס, והמ"ס צאויל נח כמספק ההר ת"ק בלתי ז"י: מתג: (קמ) כי אה ממרי ממכנות פרעה, ועין (למעלה פסוק 1, ובכיוור ה' זיל גרא' מו ה) ובכיהורי סס: (קמ) מן עת, וככיהם חוב' נ' מכתב י"ב "כמו פהיס": (קמ) כי מסיס ברצ'ו מסס ועתים ברצ'ו "חתה", וכן כתב הרד'ק ברצ'ה עות' וכן רז'ל וכרכבו כפוך בחלmers "לעתותי ערבי": (קמ) נגיד' מו ה', למעלה פ' : (קמ) חולין עיר הפטם, ועין ארן קדומים, בית סמס (כ): (קמ) ה' זיל יתרן חומרו, כהאר יענו ירנש, ומכו כ"ף הדריון, וופרט הטעס', וכ"ף הדריון בן ירנה כהס כלמת ילנס, יסiron. סיזי'ן כמס סיינן לפתיר, וכלהאת כוונת המהמר טל ומן פג'ר, ח'ר'ן כמס פטפט כלכ'ק למסמס בפתח נמקות בינוין, וכפט נמקות שכוכת סמס'ר לפטל טל היוש מעקה בחתמי'ן, וכן יוקן נלהפן וזה, הכל מה כס' נותים לפ' "יוקן מוחן" כמו כפוך, ור'ל טפי' כמו לוקה פארצ'ו. לוק': (קמ) גוק, וקוז, וטירוקס למ' וגולס

שמות א שמות

**ישראל : י וַיַּעֲבֹדוּ מִצְرָיִם אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרַךְ : יְהוָה וַיִּמְرֹךְ
אֶת־חַיִּים בַּעֲבָרָה קַשְׁתָּה בְּחַמֵּר
וּבְלִבְנִים וּבְכָל־עֲבָרָה בְּשָׂדָה**

רישוי

טו ג (קענ) : יְהוָה וַיַּעֲבֹדוּ רעות רבות חדש עליהם, בראשונה לעשות מלאבתו, וכאשר ראה (יג) בפרק. בוגדים קספה למפרכת חת הנגוע שלא חסר. דבותם נתן רשות לטרים ולשרידם להעבדם יותר שחך העבדים, וזה בפרק (קענ) והוא בדברי המתרגם ארמית (קענ) ולוטר בפיו טרוכים (קענ) איננו נבען כלל (קענ), ובאשר ראה שלא יועל זה, אז קרא לטירות שמן שרות על כל חטאות (קענ) (ל) וזו להרונ כל הוברים היולדות: (פייהיק). ואחתה מהאומרים בפיוטים פרוכים, וזה איננו נבען כלל (קענ) : יְהוָה דָּוָא כִּי הָתַיו סִטִּן לְנַקּוֹת עַל דָּוָבָר, יהטימ סיטמן לוברים, כמו טוועדיות (דיהיב ח'ין) (קענ) וסודרים (ברא' א יד) (קענ), ודריך חממי ספרד כי בנני הפעלים שטוריים (קענ) ולא החסר אותה מן השרש, ואינם כן, רק שנות דבריהם (קענ) יאמרו כאשר נטצאו (קענ), כי היהתן טן מועדות סוד לא בוועדה (קענ), כאשר יאסר החכם בעינוי כי טן סקום יאמיר מקוטים וטסקוטות מקומה (קענ) אולי ישכח עניין יוראה, כי טן בכור אמר בכורים, לטבה פצרים בביבורים (תה' קלו ז) (קענ), והנה ובכורות בקרך (דבר' יד בן) (קענ), איב' יהיה היחיד בכורה (ז), וככה לבנים, לא יאסר לבן כיא לבנה (ז), וטעם בחומר ובלבנים, גבנות בתים ונדרות, גם לחוש ולקזר, ולוטר ולבקזר, וזה את כל עבודה בשדה (קענ) ואחיב' בל' את כל עבודות לצריכיהם: אישר עבדו בהם. ישרתו בעבר שנים, עבדו בהם בפרק (קענ) (לא),

יהל אוד

(קענ) וכולם עניין לוכה וורה: (קענ) וכן פ"י "הרמץ": (קענ) שחרנס, "בקביו" וכשה לבון טכرون, וריל' נמנולס (קענ) המשכורת כנוף וכן פ"י כה' זיל (ויקרא כה מג): (קענ) כמהורה לבנת רחנן להנכה שamber חכס מלא וצמו ר' יוסף ב"ר סלמה, אמר צפיות ומכל פרוכיס חני למופתי", ותולכו מהר, "וחוס פרוכיס יתוו ברוכיס": (קענ) כי לנו מתהנו ממנה סוס בנין צפalias, וכן נוכל לנכונות עליו בנין צלה"ק הס לנו מלאו רמו נמקלה, וכן כתה ה' זיל (מחזניש צער הנכיס) "וכן נהמר צפalias סלע יוכל להמר פעול מכניון טליינו נמלה נמקלה, לנו הס מלה היילוحمل די לו": (קענ) כי לוי הפסкар לשטי מילדות לנו רב כס: (קענ) וכותב כי לנו דואל טאו שטיס האה' ברות כמילדות כלה, כי פה ילו טימאל סכתוב סכותות הצעדות, כמו כל חמוקס ואל טהופיס פוי"ט מה צפ", וכן פלניש נפהות כה' חמוק נפל"ה פלניש צער מלון להמי שעניט כפוך כסלה, דתלנוז מלך תפוקות (מלוי כ יט) גניל' דמלל מפרכית, ופיין כפניות לפט' מלך כה' רב' צפ", (במותה ה יד כפיש מג) מש פלאכ פ"ז: [ל] ואגלי'ה' ישין פ"ז, וכותב כי לנו דואל טאו שטיס האה' ברות כמילדות כלן, כי פה ילו טימאל סכתוב סכותות הצעדות, כמו כל חמוקס ואל טהופיס פוי"ט מה צפ", וכן פלניש נפהות כה' חמוק נפל"ה פלניש צער מלון להמי שעניט כפוך כסלה, כרי' קלי' יתגנד לאפ' כוה, ופי' גנ' מלכי'ס כו' פ' כלי'ה': [לא] ואכר' גנחסיד בל' פ' כפלה נטע טאמטוחה יהמר מקומים לוי ורבים, ומתקומות לר' ונΚות נומנה זיל נפי דברי המקס צעינוי צcoleה לנו' ימידה, ולט' מיינו נכוירה, אה' נכו, מפני צבב לבר יהמר נמלה יהמר נמלה נטע ריק גלונס" (ברא' יה' ג), וזה כה' מפני צבב לדבר יהמר נמלה וכן פ' כה' זיל (טט' נכיניס, ותעפ"ז סכתוב טס מ"ס) לבון נקבות כן (פי' טיחיל כה' לבון נקבה לבנה): (קענ) וכן הו (סוטה יה' כ, וכפס' ז יה' יד) סלמה גווירות גרו עליים כהמלה כהמלה זכלניים, ולבסף וככל עזודה טטה כנוון הריטה, וקליה, ווירה, וגליה, וגדרה, ומשקה, ולבסף כל הכנ' פילוד: (קענ) מלות טכו נבש, אלה' כתוכות שטי פטמים, מה כל פנודתס החק עבדו נבש,

בן עוזרא

טו ג (קענ): יונ ויעבדו. רעות רבות חדש עליהם, בראשונה לעשות מלאבתו, וכאשר ראה (יג) בפרק. בוגדים קספה למפרכת חת הנגוע שלא חסר. דבותם נתן רשות לטרים ולשרידם להעבדם יותר שחך העבדים, וזה בפרק (קענ) והוא בדברי המתרגם ארמית (קענ) ולוטר בפיו טרוכים (קענ) איננו נבען כלל (קענ), ובאשר ראה שלא יועל זה, אז קרא לטירות שמן שרות על כל חטאות (קענ) (ל) וזו להרונ כל הוברים היולדות: (פייהיק). ואחתה מהאומרים בפיוטים פרוכים, וזה איננו נבען כלל (קענ) : יְהוָה דָּוָא כִּי הָתַיו סִטִּן לְנַקּוֹת עַל דָּוָבָר, יהטימ סיטמן לוברים, כמו טוועדיות (דיהיב ח'ין) (קענ) וסודרים (ברא' א יד) (קענ), ודריך חממי ספרד כי בנני הפעלים שטוריים (קענ) ולא החסר אותה מן השרש, ואינם כן, רק שנות דבריהם (קענ) יאמרו אשר נטצאו (קענ), כי היהtant טן מועדות סוד לא בוועדה (קענ), כאשר יאסר החכם בעינוי כי טן סקום יאמיר מקוטים וטסקוטות מקומה (קענ) אולי ישכח עניין יוראה, כי טן בכור אמר בכורים, לטבה פצרים בביבורים (תה' קלו ז) (קענ), והנה ובכורות בקרך (דבר' יד בן) (קענ), איב' יהיה היחיד בכורה (ז), וככה לבנים, לא יאסר לבן כיא לבנה (ז), וטעם בחומר ובלבנים, גבנות בתים ונדרות, גם לחוש ולקזר, ולוטר ולבקזר, וזה את כל עבודה בשדה (קענ) ואחיב' בל' את כל עבודות לצריכיהם: אישר עבדו בהם. ישרתו בעבר שנים, עבדו בהם בפרק (קענ) (לא),

קרני אור

לך נפאת, כן לך קנק'ס נברנות ולפעlein: (קט) ונדרו'ן נמלה' נלכטה ככמו זו, דכמ' פליק (כ"ט פ. ה, כתנות ס', ה) ותינס נפלכת (נרכות כט. ה) בין נפרכת, בין נטה' נפלכת (ירוב' פירונן פ' ס"ג) וכן נתרגות 'המלgas' (יענ' כד ז) תלגס 'היטפיכו גופיה' 'ימולן' (חט' ג, א), פפנ'ג דמתפלכל, וגג' (סוטס יה' כ, סמ' פ' ה' ג) ר' סמו'ל כל גמן הומל נפלך נפליכס (פי' נברונו גוף ומתקנים) ובם, ר' סמו'ל ביר' חמון היל' יונתן נפלך בסצ' מתליפין מליחת מינטס לניטס, ומלה'ת נטיש נלה'תיס, וכתח' כוכס'ק, נרחה צפ', נפלך מלון להמי שעניט כפוך כסלה, דתלנוז מלך תפוקות (מלוי כ יט) גניל' דמלל מפרכית, ופיין כפניות לפט' מלך כה' רב' צפ", (במותה ה יד כפיש מג) מש פלאכ פ"ז: [ל] ואגלי'ה' ישין פ"ז, וכותב כי לנו דואל טאו שטיס האה' ברות כמילדות כלן, כי פה ילו טימאל סכתוב סכותות הצעדות, כמו כל חמוקס ואל טהופיס פוי"ט מה צפ", וכן פלניש נפהות כה' חמוק נפל"ה פלניש צער מלון להמי שעניט כפוך כסלה, כרי' קלי' יתגנד לאפ' כוה, ופי' גנ' מלכי'ס כו' פ' כלי'ה': [לא] ואכר' גנחסיד בל' פ' כפלה נטע טאמטוחה

יהמר מקומה נט' ומידה: (קענ) טלה' למלא נכירותים צcoleה לנו' ימידה, ולט' מיינו נכוירה, אה' נכו, מפני צבב לבר יהמר נמלה יהמר נמלה נטע ריק גלונס" (ברא' יה' ג), וזה כה' מפני צבב לדבר יהמר נמלה וכן פ' כה' זיל (טט' נכיניס, ותעפ"ז סכתוב טס מ"ס) לבון נקבות כן (פי' טיחיל כה' לבון נקבה לבנה): (קענ) וכן הו (סוטה יה' כ, וכפס' ז יה' יד) סלמה גווירות גרו עליים כהמלה כהמלה זכלניים, ולבסף וככל עזודה טטה כנוון הריטה, וקליה, ווירה, וגליה, וגדרה, ומשקה, ולבסף כל הכנ' פילוד: (קענ) מלות טכו נבש, אלה' כתוכות שטי פטמים, מה כל פנודתס החק עבדו נבש,

בק"ב ורש' ב: בג) פוטה נט. גמו'ל נט פק'ג' ונקוט נט.

שםות א' שמות

**את כל-יעברתם אשר-יעברת
בכם בפרק: ויאמר מלך מצרים
למיickerת העברית אשר שם
האות שפירה ושם השנית פועה:
ויאמר בילדך את-העברית**

אבן עודה

ונירת עבד שלא בית אחריה היא עבודה העבד, וככה "עבדתיך" (ברא' ל כט) (קג), ואם אחריה בית הוא על כי דברים (קג), האחד בעבור, כתו "יעבד ישראל באשה" (הושע יב יג) והשני לא תעבור בה" (דברי בא ג) (קג), ובכה אשר לא יעבד בו (שם שם ד) (קג), כי טוב והארץ הנשטה העבד (יחז' לו לד) (ג) ועל הדרכ הזה, "כנשנה באשר נשנה בו" (ישע' כד ב) (יג) ולב: טנו ויאמר מלך מצרים למלדרות. שרות היו על כל הטילדות (יג) לנו כי אין ספק כי יותר שחתש טאות טילדות היו, אלא אלו שתיהן שרות היו עליהם לתה טם לטך מהשבר. ובכה ראיתי היום בפקעות רבות, והאם והבת היו בדרך קבלה (יג) (לד) כי נכון הוא: טן ויאמר בילדך את העבריות. כל שהוא מפשחת עבר יקרא עברי, ועל אמוןתו יקרא עברי (יג)

קרני אור

נחנס ונמו ספר חזין גו תילדה נו נפלך סלט יהמל לו נתח לוי כס סל תמים, וכטו היה ניט לין, עדלו לי חמת גפן וכו ולי ניט לין (ספר נכל פ"ג), נטומך כסאו לי מתחון גלו נפלך ונטבל אהת גופו: [לב] ולJKLMמג'ן (מה"ב) מכוול יהת זיין, ויל, "כלה", נגיינו קל יסאמ על השונך וטל נטענד, רק יס נטבל ניינס, כי נטענד קזול טס כי"ת, נז טכנית לסי נטבל ענד, כמו לטם נכס תעכדו (ויקרא כה מו) וכין להחליו, כמו גלו תעכוד זי' (פס. זס נט) וכשגד קביר טס מלת, היה ניינ לפכו כמו אהו תעכוד (דנ"ה י כ) "ויהת לחין תעכוד" (גלה כו מ) וכין להחליו, כמו פכדו היה כדרלטומר (פס יד י) היה תלමך מל נטענד טנד חותנו, וחולמך על קהdon טנד נו, ולפי טמלה, היה תחפהל לפטום, לנו נס נבלט טנד, היה אה תחמי מלת יהת, יורה על הטוכן רק סלט יס קור טס כי"ת כמו "ונגדת הילדים חילcis חתליוס" (דנ"ה יט טו): [לן] למלדות הפלניות, ר"ל סמילדות אה טעכליות, גלו נס פנקלות נטה, פעמיים חמלות, ופטמיים גלו, והבגדל ביניים, אה נכתן צביה הויה לוה, ובגלו צביה מלוה, כך מלת פכדו גלי צביה להריה הס מנלו למחרים, וגביית להריה כמו כן עכדו הגס קבלו הטכודת מהחרים והרדען צביה ליטען טס פ"י "כונאה הויה הלו, ונוסה צו הוה המלו, וקדר הצ"ח מפריד צויהס": (רכ) מניין בקרני הור לממלכת הערבה לו: (רנ) כן השם כדרויל, בסיס יוכבל ומרים, וכן פ"י רצוי זעל ועין קרי הור: (רד) למפטוק עזז וימתלן טהינט

טקה'ב רשי': (בד) טופס ימ' ג ופיין נרכז' טס. טמור' טס. טהור' טס. כה) גאות ציט דנט נאלאט כה. וכלה דגש נקלול כל. (כו) טוכן וטוכן געון כל. מטבר ומטבר געון געון. (כו) טופה יה. ג. ופי' כב' רל טס. טכיחס טופס גולד. מטבנתה היהו כלין טטתקיס לתיקות נכלויות ערביים גטפוף. ופיין זמור' טק' ג פקי' מליכת הגדש ילקוט קס' ופיין קרי הור. (כח) פ"י כטה'ס מס'יטות גיג'ת הילג הילג הפלניות טהינט ג. (ל) יטע' ג. ג.

אונקלוס

פלחנון דאפלח' בלהז בקשין: ט' ואמיר מלפנא דמצריים לחייא יהודיתא דשות חררא שפירה ישם תניא פועה: ט' ואמיר בעד תחינו מולדות יהודיתא ותחין על מתקרא אם

ריש'

ומסקנתו כי: (טו) לטילדת. כו' געון לטון מטילדות הילג ציט לטון קל ויס לטון כגד כי מוטיל ומטבל דוכל ומילר כי כך מוטיל ומילר: שפירה. זו יוכבד על טס טמספלט חט כלול: פועה. זו מריס טל טס טפועה מדבלת וסוגה לוול כדרך סטטיס המפייסות טינוק סוכס כי: פועה. געון לעקס כמו ציולדה להפעה כי: (טז) בילדך. כמו צוילך טס האבנים. מוסב קהילך כהילך בילדך כי: על האבנים. מוסב קהילך קורלו מטבל ל) ומכו וטילת וטילוס הילך קורלו מטבל ל) בילדך את העבריות. כל שהוא מפשחת עבר יקרא עברי, ועל אמוןתו יקרא עברי (יג)

יהל אור

עכדו נס נפרך: (קלד) יטקב חמר גלנן כי להה ידעת אהת פנדתי לאפר ענדתיך" טיעקב מעד אהת גען: (קלה) וינ' טל צני לרליס': (קלו) פ"י בטבור האס: (קלו) גלו גמלה פסוק כוז, וכחיב גלו תעכוד גו טכודת עבל" (ויקרא כה גט) ובס פ" מג "לו תדרס צו נפרך" וכח' זיל האביב הפני פסוקים ייחד, ופי' גלו תעכוד גו, טיהה האלון מנקל ממנה טבודה: (קלח) פ"י גלו יסיה הלס נמנל טל ילה: (קלט) צפי' גס גיהה גענד זום הלס גו, כלומר גם קובלה עבודה ממנה, וקרלו הקמל שארו טלה מונד: (ר) פ"י גלי צביה בטוק נטניין, כמו וכחירן הינמה הטעד, טהייה הינכלה, קרי הנושא הוול המלו, ותבָר כלהות האלון: (ריה) כי הנושא הוול המלו, ותבָר נס גו הוה קלה, וכן פ"י הוה זיל טס, והנה מלת נטה, פעמיים חמלות, ופטמיים גלו, והבגדל ביניים, אה נכתן צביה הויה לוה, ובגלו צביה מלוה, כך מלת פכדו גלי צביה להריה הס מנלו למחרים, וגביית להריה כמו כן עכדו הגס קבלו הטכודת מהחרים והרדען צביה ליטען טס פ"י "כונאה הויה הלו, ונוסה צו הוה המלו, וקדר הצ"ח מפריד צויהס": (רכ) מניין בקרני הור לממלכת הערבה לו: (רנ) כן השם כדרויל, בסיס יוכבל ומרים, וכן פ"י רצוי זעל ועין קרי הור: (רד) למפטוק עזז וימתלן טהינט ג. (ל) יטע' ג. ג.

שםות א' שמות

בר הָא תְקַטֵּל נִתְהָוָם וַיָּרֶא יְהֹוָה אֲבָנִים אֲמִבֵּן הָאָ

אבן עוזרא

טמנו פעל עתיד (ויא) כמו אהון יחוג להונ (ויא)
יהה ראוי שיאמר אחוי יהוי להו ליהו (ויא) או כמו
חומלאות يول כלי חלים: אם בן הוא וגנו. לא שיס
מקפיד חלום מל כוכביס טהמלו לו חלטנינו
מהפעלים בעלי היה באחרונה (ויא) אחר שלא מצאנו מגורת חי אהת טבל הנגורות שהוברכנו הגה ואת
לאות, כי היה מהפעלים בעלי היה באחרונה (ויא), כי מצאנו שיאמר אחיה, נחיה, יהיה, תחיה,
כטו יאמר סן היה, נחיה, אהיה, תהיה, יהיה. ואיב הו אטגורת היה, בטו היה, ואפעשי שמצאנו
שיאמר וארפסחד חי, בלשון עבר (ויא) לא נחות לכל זה, אפעשי שידמה שהוא ספעל הכהפל (ויא),
ודגאנכתי לומר בכבה (ויא) בעבר שרואיתך בן אין וייז בכל התקרא שהוא שרש בסוף הטלה (ויא),
ואק טעאה עלי טלה "שלו" (איוב טו יב) כי הוינו גחת היה, כי אותיות אחוי מתחלבות זו בו,
וזהעד "שלו כל בוגרי בנדי" (ירטוי יב א). הוא סן שלה (ויא) והנה אפרשת לך לא הבא וייז שרש
בסוף הטלה, והיה זה בעבר כי הוינו ישרת בסוף בעבר ייחיד שאיננו נמצא (ויא) כמו עבדז
ואטתו (לטחה כ יז) וסיטן לשון רבים „טרו ורבו" (ברא' א כב) (ויא) ונם יש וייז נסף כמו בנו
בעאר (בסדר' כד ס) (ויא), ואילו היה וייז שרש היה טערב עם אהת פאלו השלשה והוין שהוברכנו,
יחיד, ורבים, ונוסף, ולא תרע הטלה (ויא), נם בכבה אמר לך באות יוד שלא תבא שרש
באחרונה (ויא) כי הוא סיטן ייחיד דבר יקי (ברא' מב לז) (ויא) נם יקי (ברא' ט טו) (ויא), וסיטן
רבים בסטוק, "ידי נשים רחמנויות" (איכה ד י) (ויא) וסיטן נקבה „דען וראין" (ש"א כה יז) (ויא),
ווייד היחס, העברי, או העבריה (דברי טו יב) (ויא), נם נסף בפעלים, התנגייה (תהי קין ה)
להושבי (שם שם ח), נם בשנות (ויא) „בני אהונ" (בזא' טט יא) נם בטולות הטעם (ויא) זולתי (דברי
א, לז) (ויא) סני אפרים (שופ' ה יד) (ויא), ובעבר כל זה אינו ראוי שיבוא וייד שרש באחרונה, פן
תחערב לנו הטלה עם אהת סבל אלה שהוברכנו (ויא) על בן אפרתי כי פלא ויהה זרה, והיא כמו
וחיתה (ויא) ותחיה מהפעלים בעלי היה באחרונה כאשר פרשתי (ויא): (סיהיק. על האבניים, כמו

ריש'

אונקלוט

יהל אור

(רכו) וכן יאמר כס' לך נחלמן כי לך המלה
מליה בהינה מלטרסת כלל טס סימן טהיל לו עכל נס
סמכוכיס (פי"י כינויים) כי אהס מגעלי הכהה":
(רכח) כולס מארט "חנג": (רכט) לרוף כתיתין טוח
עד נלמן, כי מלהנו נכתוב כדריך נחי למד' כ"ה
המיה, יהיה, ואילו היה מכעל הכהפל טיה לרייך ורחווי
סימנער, מהוי, יהוי, צפלס, להון יהון, וליה מלהנו
כן: (REL) זהו ג' מקבולים מארט "בבב":
(REL) מל'ה, ווי וויס, שרבסה הייה: (REL) וכן
הווע דשט נעל הננטה נמקרכ טכתב, ווילן וארפכלד חי
וירטיז טל גזרות ככפוליס, כי' טל גזרות נהוי העני"ג
ולויל בהיית קיה נקמן, אליה ארכח על לוח הנגרן,
וכן כי טט מריהה ענייהס" (יבניע' מל' יח), נס צג'ה
חוותגנוון מליאנו שעומיס, כמו מי צו ליווס קענות
(זילר' ד י)". פיין טס שכתב כי זו כיל סיטט
ארטב"ס: (REL) מוה מוכח טהיל מפער לי הכהפל:
(REL) מפמי צהו טחומה ממשקל צטלי הכהפל, וכן כהנ
טס, טפס צראזה „חיי מגורת, חייס", פי', כי זו
מגאות נחליה: (REL) פי' לנאר טקו מנטלי הכהה
גלהדרונס: (REL) זיל, כי רוחתני חין כי זוד בסוף הטלה
שרט, כלסר חין זו נכל המקרלה טרט בסוף הטלה",
וכתוב חמוטות כי כן היה הגוי נכוна, וכן כהנ טס'
לחות וכם מהוינס, וכן ימלה זוד טיטה פ"ל הפטל,
ולו זמלה זו, וטיגאס (פי' זו זוד זוד) זע זמלה
סיהו למד' גטהל": (REL) וכן כהנ טס' גמות רק
למד'

אונקלום

ברתא היא ותקיינה;
ויהילא תיתא מון. קדם
וילא עבדא כמא
המיל. עפנן מלכא
דמצרים וקימא ית בניא;
ויקרא מלכא דמצרים
יתתיתא ואמר להן מה
לז עבדתין ית פרטמא
הדין וקימתין ית בניא;
ואמרא תיתא פרעה
ארי לא בנסיא מצרייתא

ריש'

קעטיד לטליד בן כמושיע חומס לבי : וחיה.
ומיחס לגו : (יז) ותחיון את הילדים. מספקות
להם מיס וממון לו) מרגנות קרלצון וקיימל לו
וכאנו וקיימפון לו) לפי קלצון עכל לו
לנקות רכות פיכא זו וכיוול נח מקמת
עליהן לנכח עצמן, בהכנים היו דפטות ותחיון (יז) : יט ותאמRNA.
לא עברנו על מצותיך (יט) (לט), כי העבריות אין כמורות כי כה חייש הרבה להם (יט)
ובא הייד רפה פון "בי חיוט" (יט) והוא הנבון, כמו דמות (יט) עלות עלי (ברא' גנ
יב) (יט) (ט), ונדרש יוד בטלת חיותם (ט'ב ז יב) כיוד

יהל אור

למי' כסעל, וכי רחים לנויה היה, וחיתה:
(רנה) עיין למילה מות ריב: (רנו) הילך מה,
ולג' ג' נחרחות המיל', כל' להתחלף עם חרוחינה
מן רהה נקרימה, וכל' גמלת נונן סטומה, וקמן
בלתי ה'ג' וסו'ג' צו סקס, כי סרטו ילה מגאות נמי'
פי' וניה למ'ג' היל', וכרי'ג' נקו'ג' סgal, והתי'ז
סיל' מהותיות ליה'ג' מכין הקל, ויוזל כסלא כחונה
ההריה, וכוי'ג' מהפכת השטול לעבר: (רנו) ר'ג' כי
מהר שטול ולו טזן כהאר דבר הילין מלך מרים,
מה גורך להריך ולכחות ותחיון את תיליס, אלג'
לומר ותחיון בכל כחן יותר ממחפун קרלזון: (רנה) כי
חוין מדוע עשתון טוללה לדעת טעם הדגר, כי לאנו
מלות המלך חווין טעם והתגלות, רק הו גורת מלמר
לומר נני מות חתן, צעדור עשתון מה הדגר הזה:
(רנט) ר'ג' זוי' מהפוך עתיד לנער, וחווין כפרת צין

נסתר לטמה: (רפס) קרלזון לנטרות, והצעי לנמלאות, כי ב' קדנוריים טויס כלצון עברי:

לחת מכתה טל' עזומן זלה, רק קזינו לה טרניז מל' מותיך:

(רפס) יט כה' מון רוה (מי'ה א' יג): (רפס) מון רוה (דגר' כה' יט): (רפס) מון

שמות א' שמות

ונחמתן אותו ואסיבת הוו וחייה: ברתא היא ותקיינה;
ויתיראון המילדות את הילדים
ולא עשו באשר דבר אליהם מלך
מצרים ותחיון את הילדים: שני
יח ויקרא מלך-מצרים למידות
ויאמר להן מדווע עשייתן הברה
הזה ותחיון את הילדים: טotta אמרן
המידות אל-פרעה כי לא בנסיים

אבן עזרא

ונחה פואבה באבניים (יג) ז ותינאן. העליתו
האל'ג בעבור שלא תתערב המלה עם נורת
ראה (יג): ותחיון. ככל בחן יותר מטשפֶת
הראשון, כי טה צורך היה להאריך (יג) ולהז':
יח ויקרא. הנכון בנות סות כי הפטון
מצוה (יג), ואין הפרש בין ותאמRNA עבר, כמו
ותאכלנה הפתות (ברא' מא ד) ובין בשידבר
עליהן לנכח עצמן, בהכנים היו דפטות ותחיון (יג) וכבה סדווע עשייתן ותחיון (יג) : יט ותאמRNA.
לא עברנו על מצותיך (יט) (לט), כי העבריות אין כמורות כי כה חייש הרבה להם (יג)
ובא הייד רפה פון "בי חיוט" (יט) והוא הנבון, כמו דמות (יט) עלות עלי (ברא' גנ
יב) (יט) (ט), ונדרש יוד בטלת חיותם (ט'ב ז יב) כיוד

קרני אור

כין פקדמוניים (פיין פיג' ככ' ג' יロט' מנילס פ'ג' פ'ט',
חוטסיה דטנאל' פ'ג')zos זה כטכטכ' סאוי גילינו להס פוא'
כתכ' פג' כי מלט לאזרית יט מי טולו'ה מגורות היזו',
ח'ג' בטוח מלטסר נמלותיהם ומול זס הפטון', ושוד סס,
ושוד הומל כי יכו' בטעי' טא' פטטכ' בטוח נמלותיהם וכן
סיג' כתכ' פג' (ס' ונקלה האזרית צטולר נמלותיהם וכן
דפטו כס' זפס' גרכ' (כג' ג' ופיין עקירות מלמל ב' פט'ג'
מלול פינס פ' זו ופ' זו, וככקdem השור ננתיכ' ננתיכ'
מס' זטוליאנו כוס: [לח] וכן כו' ג' (סומס' יט ב' זט'ג'
פ'ג') לה דיזן נמלות בטוח סמי'וthon, היל' בטוח מספקות
(ג'ט'זון טל' ילאיס, פס'ג') מיס ומזון: [לטן ופ'ג' כתכ'
כמאנל' ניתק'ס' לה' מלטה מזון לג' תסכל פילוקו', כי תולס
פל' שטול טעס וקס, גם מתזוכתן שטחילו' גמלות' כ'ג'
טבר טולס פל' ניתק'ס' טל' פנלים דגר' טמאנ' לה גראה
כן', פ'ג' מוב' פט': [ט] פ'ג' יכל' הול, וכן כו' ג' מעת' ל'
יכט'ס' כמד Krak, ודעת' קיל'ק סאוי סס תול מענין חיות

טקי'ג' רשי': לב) סוטה יג ב פס'ג' מליט' טול' ילקוק סס. לב) כי טמו למפלס ופוא' נזון מכב' וולפאל' גומר דפעט
טט' גאלט פס'ג' זומיס מהפוך חוטו' נטנו'. לב) סוטה יט ג' וג'ל' מספקות להס מון'. לה) יטן

גכתה. לו) כלצון נוכת. לו) ונקלה ספלי'ס 'לפי' כלצון פג' ופיין זס חפכים מס'כט' פ'ג'.

שמות א' שמות

אונקלות

**וירב העם ויעצמו מארך: אונקלות ותקיפת ליחדא: כי ותנת
יראו המיילדת את האלחים ויעש
לهم בתנים: ב- ניאו פרעה לבל
עמו לאמר כל הבן הילוד הניאלה**

ריש'

(ב'ז) ייעש לרום בתים. נטי כסוכס ולויא
ימלכות סקלוין נטיס. ויכן חת נית ט'
ולחט ניט המלך טא) כהונת ולוא מויוכבד
וממלכות מלאים כלהו נטבכת סוטה טב) :
(כ'ז) לבל עמו. חף עליכם נור יוס צנול
מקש למלו לו חלענינו היוס נול מוזען
ולין חנו יודעים הס מלרים חס מיעקלחל ט)
ורולין חנו סטפו ללקות נטיש לפיקד נול
חוותו קיוס חף על מלרים טגמל כל
בasa שלכות סטרים יקרה בלשון מצרים פרעה,
ודגת הכתוב לא הניד שטו (ויא), בפרעה נכה (ירמ"י טו ב) (ויא),
ובן פרעה הופיע (ירמ"י טו ב) (ויא); תואר (ויא) בטו גבר שבור (ויא) :

יהל אוד

מאפנות קיונת מהן, כי מלחנו התלייה הוות נחלת
על הבטגה הריו, כמו כי בית ינצה לך ד', וכן
פי הדרין צרטט בית נני בית כלומר פפרו ולרכו :
(רע) שין הפרה בקדמתה : (רפה) וכן פי' הדרין
צרטט נית, וכחט, וגראה בעני כי פי' ספטיריס
טפרה נית, וכחט, וגראה בעני כי פ' ספטיריס
טפרה נית הרט להם, כהך טגמל צירום וצינוך
ויסטיריס ד' (וידי' לו כו), ופי' הדרין סס יתפער
סת חסן סנטוותה חן סכט כה רחות נאות מוקט :
(רעט) ובמקה'ם נני' ידע כי זלה המלה כהמת :
(רפ) כי הפטול עומד כמו זוכך יוכך הוא הפטול וכות
הפטול חן וולתו מסיט לו ומתחנער שמנו גפעולת כתיה,
חנול וו היינו בן : (רפ) ובמקה'ם יולו וקסטוליס
הוילאים : (רפ) כי הפטול נפטול עז ורחת הגדת :
ד' : (רפ) זורת זלה הגילה גדו, כי הפטול מקכל הירלה מהט
משמו, לה שיכת הפטול מהחר, כי הפטול זלה מהתול
רק כו' חואר הפטול : (רפ) והמונען גורם, כמו גולד ובודע',
נודע מן כמודיע : (רפ) סהס מבין נפטול, וויגנו בן מלת גורה,
מלך זלה, ז"ל מן הגדת : (רפ) טביהו מלת גורה בן הפטול
הפטול כהה'ת : (רפ) סהס כהה'ת הפטול : (רפ) וכן כהה'ת גורה
פרעה זס עלה, רק סס חואר, וזה מלון מלרים : (רפ) וסס כו' נמי'ת
חררע נהי'ת, וויה' כי ההיות מוקט ה'ז, וכחט פרטה נחוטה, מן כי טרעה
הגרין (למענה נב' נב), ומיין צפוי ה'ז ו'ל (גרה' מל' י) וככיה פרוט, ובן
טולו' לך' (צ'ב י' יד) טילודים נמליך נדרך (ויה' עה) זס חואר בטומל נקמוס פטול
זה כינוי נפטול, וטעמו הנולד, וכוח מכתם לטבר ושתיל כדרך. כינויים : (רפ) סהס ניב' קמות הפטול :

אבן עזרא

דו' והטעם שהרבה ורעם תנוטל שבר שהחיזה זו
זרע ישראל (ויא) ויאטר המאון כי עשה להם בתים
שהסתירם שם ולא נמצאו (ויא) (סב) : בא והוא
בי ירא, בעבור שלא יראו מלך מצרים רק
זאו סחשם, ויטב אלהון, ורעד כי זו הטלה (ויא)
איןנה טהפעלים העונדים (ויא) ולא טן היוצאים (ויא)
בי הוא על דרך שיקבל האדם היראה מאחר (ויא)
על כן יראו טאג ד' הוא הנכון, ואחיו דרָן
קירה לוטר. יראו את ד' (ס"א י"ח יב) (ויא), על
בן בלג נורא אינגנה בבניין נפעל (ויא) במו נולד
(דה' בא ב ג) (ויא) נשבר ונרבבה (תה' נא יט) (ויא),
והטשליל יבין (ויא) ; כב וויצו. כל יושב על
ודגת הכתוב לא הניד שטו (ויא), בפרעה נכה (ירמ"י טו ב) (ויא),
ובן פרעה הופיע (ירמ"י טו ב) (ויא) ; הילוד . שם תואר (ויא) בטו גבר שבור (ויא) :

קרני אוד

טהוקני וכטול פל הפטורה, וו'ם וו'ס נפס נח'ס, מתוצר
סב' וו' פ'ע : סכינות נתי י'ל'ל בס נתי כתי כמלרים כדי
לדעת מתי תלדכו, וט' הו' נפס'ו וככט' טוב, עמד ותיכון
נחס' נמלרים נחות' סכ' ל'ל'ל, כדי סי'ו מרגניות
בכחיקוק נוכה, ודרוק מלח'ה בס' צ'ל' נ'כ'ו סוכלים, וגו'ו
ס' מופג למלוקות ס' ר'ו' לוז' להן נ'כ'ו ס'קנות, ודנ'ל'ס
ג'ונ'ס מ'פ'ל פ'ג'ג' ג', ופל'ג' ג', חז'ט פ'ג' פ', לח'ו' לטו
ט'ופ'ס, מ'ל'ב' מ'ל'ב' ג' ס'ט', מ'ל'ב' מ'ל'ב' ג' ס'ט', וע'ן
פ'ז'לה יט' סס : [טב] וט'ו' נ'כ'ו נ'כ'ם י'ג', ו'ע'ז נ'ס נ'ח'ס
ב'ס'ט'יל'ס וט'ן נ'כ'ת פ'ק'יל', נ'כ'ו 'ו'ס'ג'ת' ט'ן נ'כ'ת פ'ק'יל' :
(כל' מ' י') :

חנול זה היינו בן : (רפ) ובמקה'ם יולו וקסטוליס
הוילאים : (רפ) כי הפטול נפטול סירלה מהחר' : (רפ)
ד' : (רפ) זורת זלה הגילה גדו, כי הפטול מקכל הירלה מהט
משמו, לה שיכת הפטול מהחר, כי הפטול זלה מהתול
רק כו' חואר הפטול : (רפ) והמונען גורם, כמו גולד ובודע',
נודע מן כמודיע : (רפ) סהס מבין נפטול, וויגנו בן מלת גורה,
מלך זלה, ז"ל מן הגדת : (רפ) טביהו מלת גורה בן הפטול
הפטול כהה'ת : (רפ) סהס כהה'ת הפטול : (רפ) וכן כהה'ת גורה
פרעה זס עלה, רק סס חואר, וזה מלון מלרים : (רפ) וסס כו' נמי'ת
חררע נהי'ת, וויה' כי ההיות מוקט ה'ז, וכחט פרטה נחוטה, מן כי טרעה
הגרין (למענה נב' נב), ומיין צפוי ה'ז ו'ל (גרה' מל' י) וככיה פרוט, ובן
טולו' לך' (צ'ב י' יד) טילודים נמליך נדרך (ויה' עה) זס חואר בטומל נקמוס פטול
זה כינוי נפטול, וטעמו הנולד, וכוח מכתם לטבר ושתיל כדרך. כינויים : (רפ) סהס ניב' קמות הפטול :

בקויב רשי' : סא) ג' נמל' ספוק נא וו'ל. נ'ל' נ'ה צלמה ג' נ'י ס'ג'ת' ג' נ'ה' ק' י'.
סב) סוטה י'ג' נ' זמו'ל פ'ג' ז' ס'ג'י ו'זין טפ'ז . סג) תחומרה נ' ו'ק'ל'ט' ג'. טוקס י'ג' כ'
טמו'ל פ'ג' י'ג'. י'ק'וט ק'פ'ל נ'ג'ס ד'ג' צ'ל' מ'ס .

אונקלום

פְּשָׁלִיכְהוּ וּבְלִיחְבַּת תְּמִימֹן : שֶׁ
בְּאַוְלֵךְ אִישׁ מִבֵּית לֹנוּ וַיִּקְחֵחַ אֶת-
בְּתֵלֹנוּ : בְּוֹתָר הָאֲשָׂה וַתַּלְדֵּבָן

אנו עוזר

ב א וילך . בערים רבות היו ישראלי יושבים ,
כיב רביים היו ובלם יקרו איז איז
רעמסם , אוֹלֵי בעיר אחרת הייתה ואת (ה) [א] : בת
לוֹי , בן ישראלי , והוא אחות אביו (ג) [ב] , ולא
דבר נבוגה האופר כי תבאות השדה בגזרע
בשדה אחרית תצליח , רק באותן שדה עצמו לא
תצליח בראיו (ה) , כי עיקר איסור ערוה להיות
ישראל קדושים (ה) : (פיה'ק . בת לוֹי . הוּא פָּרִיבָן
יעקב , כי בן כחוב אשר יירה אותה פלוֹי (בטרא' כו
נת) , והנה היא אחות קחת , על בן אמר הכתוב את
כטו שהוכרנו (ט) כי אדרן גדור בשנים טטהח (ט)
ותחצב אחוטו מרחוק" (לטטה ט' ד') (ט) והנה
שנולד יצחק , כי הוא לבדו יקרא זרע (ט) , והנה
עליך הוליד את ראוון בן שמונים וחמש (ט),
(שם טז ט) , חברנו עליהם ששים של יצחק (ט)
גה שהיה יוסף אחורי בן (ט) והנה נשארו קים ,
זה היה כיב שנה אחורי יוסף (ט) והנה נשארו
שנים (שם ג ט) וסתוי מלך חטלה החרש , נספה
משה גנור על הוכרים (ט) (ט) , וכן גנטא

קרני אור

[א]. וועדי' כתכ סלמיכין זיל, זומא לאיך שיזוכר ככתוב ד' וו
ודפטו כטנול צילו מזען גאנז פירפֿס, זונקַת פֿלְדִּין
האנס לאיגויל מאנס ניס, האל ככתוב קן, כי כל מודען
לפֿרְזָוֹת טניין חדע יומאל ככתוב ק פֿיְיַץ: [ב'] וויאָזֶק לווער
זש כטנול כי לוי סיס מאה' מליעס. ומצעס קן כתו פֿה
מִזְוְלָתִיס: [ג'] וכן כוֹה (פס' ז' זמות ו' קז) לוי ייך לפֿגְּרִיט
קן אַרְכְּנָטִיס ווילעס זאנס, זאָלי כטנומ בְּלִזְיַת לאַטְוִי לאַטְ
נוֹלְדַּל לוי, זנְהַמֵּל. זְהַוְּנָן זְמַעְוָן לוי יְסֻׂדָּה (למפלט ה' ב')
זְהַאֲוָה לוי גְּדוֹלָה מִזְסָפָד' זְנִיס, זְהַאֲיָוָף גְּסָטָוָה ז' זְנִיס לאַטְוִי
זְהַאֲוָה נְוָלָד, זְהַאֲגָל יְסִי כְּהַאֲלָל יְלָדָה לְחַלְתָּה יְוָקָפָ (גְּלִיחָה נ'
כח) הַלִּי לוי גְּדוֹלָה מִזְסָפָד' ז' זְנִיס, זְכָתִיכְ וְיוָקָפָ בְּנֵי זְלִזְלִזְטִיס
זְנִיס זְמַעְלָוָו לְפִיכְ פְּלָעָה (פס' מ' מו) וו' זְנִי זְאַבְכָּט, זְכִיל
בְּנֵי סְלָעָג, זְהַמֵּל כי זש זְנִתִּים סְרָפָב (פס' מ' ו')
גְּמַלְוָה לוי בְּנֵי פְּגַג זְנֵס כְּלַדְתָּה יְעַקְבָּן חַבְיכָנוּ לְמַלְרִיס, זְכוֹר, זְוִיס
זְוָסָפָה תְּהַלְיִי זְיִילָד יְמַקְבָּן חַבְיכָנוּ לְמַלְרִיס תְּהַלְיִזְבָּט זְנֵס
דְּכַתְּגִיבָּה זְיִימָי יוָסָפָט מְהָס וְמְזָדָד זְנִיס וְקוֹדָס (קְנוּ פְּיוּ נ' תְּזַטְּפָה
זְלִזְלִזְטִיס זְנִיס): [ה'] וְסְפִּי זְלִלְלִי פ' מ' ח', סְתָמִילָס כְּנוּ יְלָס

מת ילקוט רמו טו) : (ו) כי כן ס"ג כי כתנתברך
בכהןlid את רלוון היה כן ס"ה : (ויה) כי כן כתוב
ב) מל' מהות טנה וכן כו' (סל"ע ס"ג ילקוט ר'
ולכן בפס"ז : (ויל) וכסל"ע ס"ב , כן מ"ד טנה היה,
ו' פ"ו : (פ"ו) וכן כו' ספ"י פדריה , וספ"י הסל"ע
(סל"ע פ' ג) וכנראה הגיש קייז : (ויז) כי אלה הנוירא
לפי

-४-

לכון כילוד ולו נחמל כיילוד לנכליים ווּס
לו פיו יודעיס צסופו ללקות פלז
מליכך סד): (ה) ויקח את בת לוי. פלוז
הייל ממנה מפניהם גזילת פרטת (וחזר ולקח
וועדו וילך טקלך בטלת צמו צהמלה לו
גולדן קטה מסל פרטת חס פרטת גול על
כזளיס ווּתְהַגֵּס כן על הנקבות. ברצוי
ישן) ופקזילס ונטה כה לקומין קנייס. ווּתְהַגֵּס
יוכבר דורתו" (פטוח י' כ): ב' ותהר. אין שפק
איכבה קבלו אבותינו שפועה הייתה מרירם (ו) ובתייב
ידענו כי תחלות קץ ד' מאות שנה היו מיום
בן ששים שנה הוליד את יעקב (בראי כה כו), ו
והיה ברידתו אל טכרים בן סאה ושלשים שנה
עליו ק"צ זהנה נשארו (ו) ר"י, גוציא מהם עי שע
זשנות לוי ברידתו אל טכרים טיג (ו) זן והגנ
קייח (ו) כי כתוב הוא, ויתה יוסף בן מאה ועשר
שנים בנו ערי ט██נות, זהנה קרוב תלדות

אור יהל

(ה) ע"ב אהם וילך, כי זהה היחס הזה כייתה יוצאת
כפיו לאורת: (כ) פיהם יוכנן כמו מהחנה
(כמל' כו נט), וזה סוליט בסיסו יהותה וזה שמרס בז-
קחת בז חקיה, וללא הזכיר הכתוב לנו בס הוליך, וללא
בז מעתו, כי רלא לךר מד לדת קמוסית: (ג) זכי
המצל טפס לאסור השURIות, וייחמר כי בני המריות
לו יהיו פוגים וגוניות, ע"כ אהם ה' זיל, כי לנו
דנבר נכוונה, וכעל כי זה סוליט תלמיד דודתו, ובינו
פיו בני הולחים: (ד) גלתי בעופים צומה: (ה) שביתה
בת לוי יהחות קלה: (ו) וכן פי' ה' זיל למטה בז-
הפסוק, טברי ההרין בז טלא וצמוניות ומטה בז צמוניות
בדרכש אל פרעה: (ו) ובהן בז' (סוטה יה' ב') חנייה
כמישל אשה ובתול, יוכנן ומרים, וכן טוח (צמ"ל פ"ט
ילקוט רמו קסל): (ח) וכמה שביטה נדולא צבניות
מןין: (ט) טהור כי גר יהיה ורעה גזרן לנו נכס
(גרה' טו יג) ועל יתק נהור כי בילקן יקרת לך

מקי'ב רשי: סד) פותח בס. סיגל כה ג. פוליד כה יט. נס"ו. נל"ג.

שמות ב שמות

אונקלום

וְתַرְא אֶתְךָ בִּימֹב הַוָּא וְתִצְפְּנָה אֶתְחָא וְלִידָת בָּרָ נְחוֹת

רש"י

כייח נספכל לחיות נעלש. ובת ק"ל טנא
סיפחה סנוולס כטומס למלאים בין כמוסות.
ומלחensis וטשל נקתהו בס. וכשיילחו כי
קטנה (יש), והנה זה המובה בסינויים שכח שם
חם ויפת, ובתיב "וילוד נח" (ברא' ה לב) (ז),
ויפת הוא הנידול (ז), ועוד "שם קברו את
אברהם ואת שרה אשתו (שם מט לא)", והוא
נקברה במערה קודם אבראהם ליה שנה (ז),

ודע כי הנזן הטעא הסירה (ז) בתחילת המפעל, בנזן "גש הלהה" (ברא'
יש ט) "וינש אליו" (שם מט יח) (ז), ובאמת, כמו ונמ אפ עלה בישראל (תא' עח כא) או ויהר
אפ (שם קו ט) (ז), והנה הנזן מובלעת באמצע, ע"כ בן נדנש פ"א "ויהר אפו" (ברא' לט יט)
ישוב אפק (ישע"י יב א) (ז), וככה נזן נתן. (ז) במלת תPhi (ברא' כת יט) כי הוא בטו תנתי
בי תייו الآخرון איננו שרש, רק הוא בטו שבתי (תא' קלט ב) לכת (ס"א ב ח) לדתי, כי בת
בסוף, תת פחרך (דבר' ב כה), טוב תני אותה לך (ברא' כת יט) (ז), וככה בשמות, כי בת
היהה רואיה להיות לשון נקבה (ז) כמו בן בנה, והיא תערבעם, אשר בנה בית" (דבר' כה)
והנה החליטו ההיא בתיyo (ז), כמו נבירה נברת, ערעה ערעה, פעם סטוק ופעם איננו סטוק, כמו
עכברת תפארת (טשי ד ט). והנה חפרו הנזן להקל על הלשון (ז) ויאמרו בת, וטלה רחל
בתו (ברא' כת ז) (ז), כטלת אמת (ז) חפרו ואחתו (ז), והנה התיyo לשון נקבה, והנה
הנזן מובלעת (ז), ולשון רבות אמונה: לא אסתות ולא אסתיתות כמו בנות, ולא בתות
לא בתים (ז) (ה): ותהר. לא הזכיר הכהוב לידה טרים ואחרון, כי לא ההחדש דבר
בלידות (ז) (ז), ומלה טוב כאשר תצא באיש טלא דעת יתכן היינו בנטה בטו, "טוב עם ד" וטוב
עם אנשים (ז) או טוב עין (טשי כב ט) או בנעף (ז) או בזרה טוב תואר (ז) או פראה (ז)

יהל אור

לע' כייה סכיב האמן סנוול צו מטה, וכן פ"י
הרבנן: (יה) עיין ערכו ברלהס פ' גראנטה: (יט) ודעתו
שמשה היה גודל ממנה מפני שכיה נוכחה נאלתונא:
(כ) "וילך נח לסת לסת חס וחת יפה": (כל) כן
סוה דעתו (ברלה' י כה) ועיין כימורי סס: (ככ) כי
תרם סוליל הגרהס צן סנעים טנה, ופנותיו כי
מלתיס וקמת, ולו סיה הגרהס קל"ה טנה, ואחר
שתו סnis מתח טרה, וכן סוה (ס"ד ע פ"ה) הכנינו
הגרהס קבר לסת חריה הוציא לפניה מיתה של טרה כת
טnis, ופנות הגרהס סיוע קע"כ, נמלת מטה קודס
הגרהס ל"ח טנה: (כג) בנזן פ"ה הפעל תמן הטעא
געדר וכינוי: (כד) ווילך הדרה נזן הפעל להצלינה:
(כה) כי טרכס ננט, והנזן מובלעת בדגש הנימל: (כו) מטרס אנף ווילך הנזן באלטונא: (כו) וכරלו אנטפרק,
וכן יולמר (להות) יסוכ אפרק, כי לנטה כי (יעניע) יט (ה) והנה הו כמלת אפה הקרו (הלהוו אנטפ
כי טרכו מהן): (כמ) פ"ה כפנעל נזן וגס למ"ל הפעל: (כט) לה' נמלת בתנ"ך מלת לדתי, וויל' "לילדתי"***
(מ"ה ג יה) הוILDתי (סס סס כה): (ל) ווילמי לחיות "תנתן": (לכ) פ"י וכלי טלה
התעריך עס צינה צית התליפו הק"ה בתנ"ו: (לג) ווילר טלהלטו כה"ל בתנ"ו רהוי לחיות בנה, וכדי להקל
על הלזון חפרו הנזן: (לד) וכן יולמר (להות) טרכו בנטה כי טרכו נגה) ווילע צמלת
בבתוכו. (דינן בנטה): (לכ) טרכסו אטן ווילוי לחיות אטנה וטרכו נזן למ"ל הפעל: (לו) וככני
דגש התיyo במקומות נזן אטחה: (לו) כי גיל אטחה: (יז) (לה) ווילר רליה טלהזון רכיס המוניות,
חכלה לג' המוניות ולג' המוניות, כמו ננות לר', חכלה לג' נחות ולג' נחות: (לט) וכן יולמר למיטה כפי
הקלר: (מ) לה' נמלת פטוק כה, וויל וטרכ גס פס ד' וגס פס אנטיס (ס"ה ב כו): (מל) זכמיה מג' נזנו*:
(מכ) כי פולר עניינו על גורת הפטיס, וכן (ברלה' כט יז) "כמו ותאך הנגול (יקושט טו ט)
כל חנוך כען ווילך וכפה יפה" ועיין כימורי סס: (מנ) ופי' ה"ה ז"ל סס "ומלה הכל יפה", לו מרלה
טן

אבן עוזרא

אמר (ז) כל המספר בדבר טעה לא ישא פנים לנכבד
להזכירו תהלה, ובתובו תלד לעטרם את אהרן ואת
משה ואות מריהם אחותם (במד' בו נט) והנה היה
קטנה (יש), והנה זה המובה בסינויים שכח שם
חם ויפת, ובתיב "וילוד נח" (ברא' ה לב) (ז),
ויפת הוא הנידול (ז), ועוד "שם קברו את
אברהם ואת שרה אשתו (שם מט לא)", והוא
נקברה במערה קודם אבראהם ליה שנה (ז),

ודע כי הנזן הטעא הסירה (ז) בתחילת המפעל, בנזן "גש הלהה" (ברא'
יש ט) "וינש אליו" (שם מט יח) (ז), ובאמת, כמו ונמ אפ עלה בישראל (תא' עח כא) או ויהר
אפ (שם קו ט) (ז), והנה הנזן מובלעת באמצע, ע"כ בן נדנש פ"א "ויהר אפו" (ברא' לט יט)
ישוב אפק (ישע"י יב א) (ז), וככה נזן נתן. (ז) במלת תPhi (ברא' כת יט) כי הוא בטו תנתי
בי תיyo الآخرון איננו שרש, רק הוא בטו שבתי (תא' קלט ב) לכת (ס"א ב ח) לדתי, כי בת
בסוף, תת פחרך (דבר' ב כה), טוב תני אותה לך (ברא' כת יט) (ז), וככה בשמות, כי בת
היהה רואיה להיות לשון נקבה (ז) כמו בן בנה, והיא תערבעם, אשר בנה בית" (דבר' כה)
והנה החליטו ההיא בתיyo (ז), כמו נבירה נברת, ערעה ערעה, פעם סטוק ופעם איננו סטוק, כמו
עכברת תפארת (טשי ד ט). והנה חפרו הנזן להקל על הלשון (ז) ויאמרו בת, וטלה רחל
בתו (ברא' כת ז) (ז), כטלת אמת (ז) חפרו ואחתו (ז), והנה התיyo לשון נקבה, והנה
הנזן מובלעת (ז), ולשון רבות אמונה: לא אסתות ולא אסתיתות כמו בנות, ולא בתות
לא בתים (ז) (ה): ותהר. לא הזכיר הכהוב לידה טרים ואחרון, כי לא ההחדש דבר
בלידות (ז) (ז), ומלה טוב אשר תצא באיש טלא דעת יתכן היינו בנטה בטו, "טוב עם ד" וטוב
עם אנשים (ז) או טוב עין (טשי כב ט) או בנעף (ז) או בזרה טוב תואר (ז) או פראה (ז)

קרני אור

ההילכת פילזום נ' פ' ניט ובליט בנה עד צנול מטה וכן כו' (ז)
(לקיוט סוף ימו קפס) וכיינו גימלי טכוו בלהגן, ומקרע
חת במו להגן, כי גימלי גריינס כתל פראפה להבליך יול
זונרייס, וכן כו' געריך פראן להגן נסס ד"ס צל מטה,
וכן סו' (טאל' ר' ז' ז') "וסצמיזד סקנ"ה גוול וויל האגן ע"ז
ככביון": [ה] וכט' ל"ג דוכזטווין (הסיף תלטמ"ז לד 511)
ככטילס לאטאמלט פורחותן חלשות לבלטיס ליהלייס ניל'ק נט'
מוחן הויל, כתכ' ויל' "אנטס פסכמה" לצחוכ כרנוי מען חמץ
המאות, הו חמימות, גו' גן הרהכ'ע (בצאות ב ב), וחולס
כלISON ההכמיס מליאנו עדיס חמימות גאנען מלעל'ג'ט',
וע"ז כעיר כה' גאנטס (ההביב הילטמ"ז לד 140) גאנלווי,
דנלייס, וכלהיך מה הרהכ'ע פיעז'ז: [ו] וכן כתכ' גאנט'ן,

(כה) כי טרכס ננט, והנזן מובלעת בדגש הנימל: (כו) מטרס אנף ווילך הנזן באלטונא: (כו) וכראלו אנטפרק,
וכן יולמר (להות) יסוכ אפרק, כי לנטה כי (יעניע) יט (ה) והנה הו כמלת אפה הקרו (הלהוו אנטפ
כי טרכו מהן): (כמ) פ"ה כפנעל נזן וגס למ"ל הפעל: (כט) לה' נמלת בתנ"ך מלת לדתי, וויל' "לילדתי"***
(מ"ה ג יה) הוILDתי (סס סס כה): (ל) ווילמי לחיות "תנתן": (לכ) פ"י וכלי טלה
התעריך עס צינה צית התליפו הק"ה בתנ"ו: (לג) ווילר טלהלטו כה"ל בתנ"ו רהוי לחיות בנה, וכדי להקל
על הלזון חפרו הנזן: (לד) וכן יולמר (להות) טרכו בנטה כי טרכו נגה) ווילע צמלת
בבתוכו. (דינן בנטה): (לכ) טרכסו אטן ווילוי לחיות אטנה וטרכו נזן למ"ל הפעל: (לו) וככני
דגש התיyo במקומות נזן אטחה: (לו) כי גיל אטחה: (יז) (לה) ווילר רליה טלהזון רכיס המוניות,
חכלה לג' המוניות ולג' המוניות, כמו ננות לר', חכלה לג' נחות ולג' נחות: (לט) וכן יולמר למיטה כפי
הקלר: (מ) לה' נמלת פטוק כה, וויל וטרכ גס פס ד' וגס פס אנטיס (ס"ה ב כו): (מל) זכמיה מג' נזנו*:
(מכ) כי פולר עניינו על גורת הפטיס, וכן (ברלה' כט יז) "כמו ותאך הנגול (יקושט טו ט)
כל חנוך כען ווילך וכפה יפה" ועיין כימורי סס: (מנ) ופי' ה"ה ז"ל סס "ומלה הכל יפה", לו מרלה
טן

מקוב' רש"י: א) פיז טוטס יג ה כ"ג קג ה פס"ר פמ"ג פמו"ר פ"ה יט פס"ז. ילקוט קפה. חייג"ע ספ"ר גבר ד' ט

שמות ב' שמות

אונקלום

**שְׁלִשָּׁה יְרֵחִים : וְלֹא־יַכְלֶת עַזְבֵּן
הַצְפִּינּוֹ וְתַקְהִלּוֹ תְּבַת גַּמְאָ
וְתַחֲמָרָה בְּחָמָר וּבְזָפָת וְתַשְׁבַּם בָּהּ
סְתִּיחִי**

收拾, שלא מפסיק אבן עוזרא

שהיה יפה מראה (ט): ג' ונדרש צדיק הספינה כדרישות קרייף אך יזכיר עון (ש"א בח' לדבר בסUTHOT (ט) ובverb היות הצדיק ושויילות בש"א נע, נרפה הפה"א שהיה ראוי להדרש, שהוא שם הפעול מהבנין הכבב הנוטף (ט), ואין צורך לבקש להאה לא צפנתחו עוד, אולי השבנות המצריות שטענו קולו (ט) כי לא היו לבדים דרים בארין רעטם, וכתב ושאללה אשה טשכנתה לפטה ג' בב) (ט), ובאה מלחת "תיבת נופא" סליעיל (ט) בעבר היהת הניגון בתחילת מלחת גמא (ט) זין: ותתמרה. נהה הי"א (ט) בהיא ויקרא לה נובח בשמו (במד') לב' טב) (ט), וזהת הטלה גנורת סן בחמר (ט) והוא טיט אדם סדבק, יטצא בארץ ישראל, וכטהו, בארות אדרות חמר (ברא' יד ס' ובלשון ישמעאל יקרא אל חמר (ט) (יא), וויכבד עשתה בן כי אטרה אל אראה בטאות הי' ז, אולי אחותו נתנהה לשותן כן (ט), ותחשבות השם עטקו, ומי יוכל לעמוד בסודו, ולז' בלבד נתנו עליות, אולי סבב השם זה שנידל מיטה בבית המלכות להיות נושא על מדינה העלונה בדרך הליטור: דרניות (ט) ולא תהיה שפלה ורnilה להיות בבית עבדים, הלא תראה שהרג המצרי בעבר שהוא עשה חמס, והושיע בנות ט דין מהרוועים, בעבר שהיה עושים חמס להשכות צאנן מהטמים טדלו (ט) ועוד דבר אחר כי אלו היה נדל בין אחיו ויבירוהו מנוריו, לא היו יוראים טפנו, כי יחשבוו כאחד מהם: בסוף, כטו "קנה ובסוף קטלו" (ישע' יט ז), והוא צמה טן היורד (ט):

ידל אור

כפלר תולדותם, שברי טלמה כי בגודל, כי כו' כי כנן הרלקון טהיה לכת סגע מדור לתרי מוח הייל" טו"ז: (ט) פיין למיטה חות מנ: (ט) וגוו לחדרה חסיה כי סגנינה כלות קרחותו, חי' טפס פמל' ארגזונס נוכן לחול, דלופן חאריה נינית טפס קמל' כסיאג נתנטט צלפי קהילונג מפל קידוג כתפעזים האכל יכול פל כמאנן, כי קפס על כמאנל לפקlein סגנינה תעטפס סלהזונה מכמה, וגס נקנומפה גראזונס מכמה סלהזונס: (יא) נגעלי כתופעות פל כתערס טכלה מעפ' כת' כי המלרים פיו גרים בין יטראל, וכן ימגרת הכחוכ בס. "ומיגרת ניתחה", ופי' מהויה ביתה להם (פי' ליטראל) ובי' דריש סס המלרים", ועיין למיטה ה' כי קרני חור הערת מ"ה: (על) פי' סגניסה מלטיל: (עט) נטגור טמלת "נמל" מלטיל, ומפני קרכת בטעמיים נלה נס מלת "חנת" מלטיל, וזה טום נקרלה, נסוג חטורה" ושין קרני הול: (עט) כי הכנוי נטה וכיתה רהייה במאפיק: (על) ועס בע' ס"ה הכנוי נטה, וכיתה לרהייה לדנדנס, וכן יטמאל רהייה (להות) וויס מקומות ציעליימן בה' א' ולט' קוליהםו, וויקרא לה' גונח, וטערה לה' כסך לגן" (ויקרא יג ז): (עט) פועל מן חמר, וכי' רהייה למפיק: (על) וויהזוב צויה וויהזוב הטעיט אלר יטסונו זקייל הילרפים, וויקראו "טיט ז' ההכמתה" (רלכ"ג): (על) וגנו' (סוטה יג ה, טמ"ר פ"ג ומדרס מפל סי' ז) סכימה מריס מתגנו ווומכת טתילה חמי שתלד גן טהו מוטיט אה' יטראל וכו', וציאן ברטילו ליהור נעמל האניה וטפהה על רלהה, אהמר לה' כיון נכוותיך, לעיצק נתייגנה מרתקן לדשה מה יעטב לו בסוף נכוותה: (על) עיין זם' קהי מטה לפילון הילודי סייפור נ', מה טהאריך לנחל כהה, לין הצליס אה' נפכו נלמודות עד טלה יכלו להציג מכות הנפש הטעונית בקדנו, אה' חנוטית היומ', אה' רוח הלהים מלחתה נה: (עט) ננות כהן מדין: (ט) וכן קה' (טמ"ר פ"ה) וכן פ' רט' ז, ופי' יק"ר פ' ג. ופי' יק"ר פ' ג. וקיים במויה קמו. ג) וכן חוויכ' פ' וכ' ג' ג' כל מס' -

מקו"ב רט' ז: ב) סוטה זס. טמו"ר פ' ג. ופי' יק"ר פ' ג. וקיים במויה קמו. ג) וכן חוויכ' פ' וכ' ג' ג' כל מס' - וכ' פ' ז' פ' טרכנ'ס והתקוני. ופי' גרא'ס וטרכנ'ס נח' ג' סוטה זס. ז) נס' (ת' ג. ה) וגרא'ס כה' מהלו וכן כה' כוכב להכרכס. ז) ופי' סוטה זס סכימה מטכricht מהויס זלפס יתמים וכ' ג' טמו"ר פ' ג' וגרא'ס וכככל טוב ומילרכ' מגדה. וכילקוט קסו. ז) ננות מה' ג'. ח) כוקה יג' ג. טוט' פ' ג' כל ילקוט זס

הַלְכָת עַל-יָד הַיָּר וַתֵּר אֶת-
הַתְּבִחָה בְּתוֹך הַסּוֹף וַתִּשְׁלַח אֶת-
אַמְתָה וַתִּקְחָה: וַתִּפְתַח וַתַּרְא אֶת-
אַתְדִילָד וְהַגְהַנָּעָר בְּכָה וַתִּחְמַל
עַל-יו וַתֹּאמֶר מִלְדי הָעֲבָרִים זֶה:

ה'ז

במקלף ופרטיו ומלד בת פלעא על כיהול
ללחוץ צו: על יד החואר. חיל טיהול כמו
לחו חלקת יוחב כל ידי א) וכשו נesson יד
ממתצ ציד אהילס סמוכת לו. וליד הולכות
לesson מיטה כמו נא חנכי הולך למות ב')
הולכות למות לפי שמיחו בה א') וכחטו^ב
מסייען כי למה לנו לכטוב ונעלוטה הולכות:
את אמרה. حت שפחתה י') ולצדינו דלאו
lesson יד ט') היל לפי דקזוק lesson סקולד^ג
כיה לא נאנקד חמתקה מ"ס גנטה. וכט
הומות גראט ט'): (א) ותפתח ותראה. حت

ידל אור

אמם: (ט) רעל מלה חורך מה: (ט) מאכ חמר ותלה: (ט) ואין לפרט ורועל (ולגוך הומתך) כי להמה בס מיום למדת הזועם, לא לזרוע - זען מלמה, זעה מלגומו רק פעם חד להויה הזועם נפ' חבעה מלהות הרכה והרבעה המות רחבה נחלת היה (לכ' ג יט) וגס בס מעינו מלה כזועם לא ורועל ממנו (ס"ל): (ט) הות הייל, וכוח פיר פל ותרחיה, וחווית זהות ית רכיה" הסיר בכינוי מן לבון ותרחיה כי הוא כפל בלאון: (ק) להמר טהמר ובית לויד כללים, כסוף לאחר כמלהך ד', וכוח כפלי מהלכים זכיהו מלגומים:

(ט) זו עס כיהול פליו, המל בגוזן זבוח כמו טהמה הרכ"ז יוניס בטעה ב' טפיות מדין לקודק סלאון (פ"י, א) ה' ספהחות כהלו"ף וכדנויות סמ"ט, ב) כהמה טיה מלה ולא ורועל כן, הכל זהה לא מלגומו כמקלט בלוטה חמה) ומי חניכס פל כלולים פולא (הו' זאה' ז'ל יונ ללהום מלחמת רס"ג גול בתולא כיאל מלט "האטח" כמו אנטחה מכג' טעמיים רנו, וכנו מפי רנו, חיין כהוי להזינ כ"ה על הכל בקדמון, (פ"ז) שמי בקדמון מתלמידי חכמי כתלמוד) ה"כ מש חמץ טולס, כס חכמי המן צפ"י בן (פיין סופה יכ' ב), מסוכנת לקודק סלאון חיין כלכלי כליזוניס, אלו נס. ור

ארכו סדה לא זרוע (^ט) (ז) : (סיה"ק . ותרד .
בי לעולס פקום הטעס והים לטפה הן (^ט) : וגערותיה .
חן אטחותיה שהיו פשוטות אותה : את אטחה .
שלחה אתת מהן , כי אין מדרך הדקדוק להיות
וועודעה , כי הת"ם רמה , וט"ם אמה ארכו (לבטה
ל ב) דנוש לעולס , נס אטח טדה היא , כי הורע
לא תקרא טדה (^ט) ועוד מה טעם להזכיר
בתחלת "גערותיה") : וווערתת ותראהו .
אחר שאטר ותראהו , הוסיף לברא (^ט) בטו ובית
דוד כאלהיס כטלאך די (זברי יב ח) (^ט) : והנחת
גערד בוכה . היז איבריו נדולים באילו הוא נשען .

ספרני אור

הנראת הכליגר כוכור לירנרכס נ"ל הנטומחות מס' כזכלון, שמיין הגדלות עס צד"ל (מ"ח פ' ככ) סכויה מוש פיניס יקליס לפין בתנדות עס צד"ל פ"ב: [יז] וכא דעת כת' א"ל סכט' מן חמתה בטחטה, וכן פ"י ר"י ו' גנלח, חמתה בטחטה, כי לנו מליינו נמקליה שלוח חמא ולען טנות וכת' וכ"כ ר"ט ו' פלחות נצורך, חמא, וכן דעת רט' ז"ל ופלאנס ולפ"ס וכטקיילס וככלייח, ושאין שכט' לד"ק נמקלאט, חמא" בכתוב כי כמלך כויה מחלוקת נקליהם, כי יש קולחים היוחס כלגש אפקה מן חמא הילכו, וכן פ"י כס"ג גPsi' נטרכי, ומדת דלמה"ה פילוטו, וחכלה זלועה עכ"ל, ולט"ז סיב קוסית כת' ז"ל ורכ"ז ז"ל, ובצח כן כי בני לפס' רז"ל בני לפס' ג', ויכיך פ"י ותבלה לנון כוועטה, וכן בכינוי כת' ז"נ דעת פלט"ג כס' (בפת יתר פ"י (טמות ל' ג') (וס' וחכלה ידע לו זלועה) וייחמל ר' ה' יהיש טפס חמתה כמו חמא הילכו טיב נויר ניקוד אפקחה ולוש כמ"כ כת' ז"ל פה, ג' חף חס נהמאל נמקליה חומל, מי ייקן ול' חזוניות כיוויל כדור לאחד, וכוייתו מוכיתם לכווית פאל בפדו לטילו מכתנת לר' חזוניות, מ"מ פה כפי' ככ"ל וזה גנד דעת רט' ג') כי כל דנבר פ"ה מאה תלמיד מפ' וידעת כי בכ סעדיש פקל נתלמידים כס' ממחמי בתלמוד כגןון ומלועה הילו ליינות ייקום וליבן הות בכלייס מופד ועוד מלינו בהמאל בגנוון נמקאות רכיס מקפלוי, חפס'י

מכוון רשי: יא) ס"ג יל ג. יב) ניל"י כה ל"ג. יג) פוטה יג ג. שמו"ל פ"ג כג. ילקוט סס. יד) לח"ה סוטס
בש שמו"ל סס. ילקוט סס. וכן פות כנען בלו תאל"ג חמה טכמ"ס נרפית הלה כלצון שפטות.טו) להליר
לח"ה סוטס בש שמו"ל אס.טו) פ"ז נס' פוכיון בכתוב כל הלו אמתות צנמלהות כילדו לה ישלו כעניים זמס נעס יפסיק
כלכ צהמלה פטין וויה מל וכס דרכoco הכנ האמתות מהבכניות טיבנות ברוחתי כן יותר כנוגות בכתוב כטן. לה' חמתה לה
שפתה. ורכותינו חמי'ו חמתה יד' ואצתרכנ'ה חמתה חמות ארנה וליה כתוב זות. וככ"ה יבנס ג"כ כתוב. לה' חמתה לה
שפתה. וכעתינו ללצנו לבון יד'. נשתרכנ'ה להמתה חמות הכרה". הכנ'ן חיון דקלוק האלzon עד. של"ב כי' לו לומד חמתה
קמ"ס בגונס פ"ג. ותיכון כנוגות. ופ"ז קלי' הו.

שמות בשמות יב 23

וַתֹּאמֶר אֲחָתָּה אֶל־יְבָת־פְּרִעָה הַאֲלֹהֵךְ וְקָרָאתִ לְךָ אֲשֶׁר מִנְקָתָ מִן־הַעֲבָרִית וְתִגְנַקֵּלְךָ אֶת־הַיּוֹלֵד: חַוְתֹּאמֶר־לְהָבָת־פְּרִעָה לְכִי וְתַלֵּךְ הַעֲלָמָה וְתִקְרָא אֶת־אָם הַיּוֹלֵד: טַוְתֹּאמֶר־לְהָבָת־פְּרִעָה הַיְלִיבָּאָת-

אבן עוזרא

מי רלהה סילר זכו פצוטו (ז). ומדרשו וראתנו מהו (ז) ויזו. ובverb יפי חטלה סלהת עמו סלינה (ח): והנה נער בוכה. קולו כנעל (ט): (ז) מן העבריות. סחוטו ותינק. בעלי הייד בראשונה (ז) יש סתחלף הייד (ז). כי סן ידע בויז גודיע (ז), ויש על מלויות הרגה לינק ולס ינק לפי סvio שיושם נח נעלם בין האות הטשרה (ז) והעין (ז) עתיד לדצל עס סכלינה (ט): (ט) ותלך תחת יוד, ופעם נבתב (ז), ופעם לא נכתב, העלמה. כלכש צוריות וטלמות קטלס (ט): וכבה והניך לך את הילד (ז): ח ותאמר. (ט) היידי. כמו אשבי, וילך, וישב, (ז): ט היידי. כמו היינקי (ז) כי שיטים שרשים הם, ילך, נס הלך, והצעם אחד (ז), כי אין היה מאותיות הטעך (ז) על בן היה אחרת כטה (ז) ועוד (ז) כי האלייך נס הייד וההייז יעצאו בהז חטלה, פעם נבתבים, ופעם נהים נמצאים במבטא (ז) לא במכתב, ופעם נעדרים (ז) והיה לא לעולם באצע היא נראות (ז) ומלת בלתייהם לטטה ז כב (ז) איננה כבוי בלהתייהם (שם שם יא) כאשר אפשר (ז): ותאמר. אמר הנאון כי היידי הם שני מלוות (ז) ולא דבר נבונה, רק היה מלה אחת על

קרני אור

(קג) וכן פי' כרכב'ס: (קג) וכן פי' חמ' זל מס: פליסס, וגועוג דעתנו, כי כיו נקלה לנו דעתם פס'ל, ודעת (קג) ריל מנחי פ"ה יוד : (קג) זו"ז : (קג) כי כן הוניקס ויונת נ"כ כלהת לו"ז ומיריכס רס'ג (עין כ"ג) זלה ולחם המנג בנהוי פ"ה יוד סתתגה לו"ז : (קג) סהוק סהוק סהוק פ' כה כעה 9 צטביה חי"ו, וכוח מן לותיות כטהיל ה"ב המו"ז, טהו"ז, תלויים וכח זל טשו דוה, וש"ג נס, "ונחנו" מס ספער פל הלוויות נקלחים מכרתים: (קג) סהו נו"ז כסרט: (קג) כמו יוד זין התי"ז וכנו"ז: (קג) סהיל"ז הפתה יי"ד מוליך יי"ד וכחינו כהתכח יוד: (קג) כי מן וילך, תחמיר לכי, וברטו יילך, ומון ויסכ' סבי וסרטו ייסכ', ה' פ' זכי מן וילך, וכז"ד הגטס כתה ססרס "סלך" ז' כמו סבי מן ויסכ' והסרה ז' יוד כסרט: (קג) וסוכ' כוילכי, ז' יוד נמקוס ויזו, נסקל סייטיכי, הינויקי ססרס ייטכ', ייך, וכן הוליכי סרטו יילך: (קג) ומלה קיליכי, זרטה יילך: (קג) הוותיות אווי נקלחות חותיות המשן, כי כן כמיסכות החרוי התג'ג גלוופן זה, החרוי הקמן תנוה קהיל"ג, החרוי הלייר"ז וכהריר"ק תנוה ריו"ל, ומלחרי ההורס וכטורך תנוה כו"ז, וכן נחות נסחרות כין כלהמע התיכת, זין כסוף התיכת, הכל הכה"ג לנו תנוה כלהמע תיכת לעולס, אלה תנוה למץ' הילג כההרונה, لكن לנו נועל כמלת כילידי טיקיה סרטו יילך, וסהמע סכין הס"ג וכלהם צו"ז נמקוס כ"ה כסרט: (קג) פ' ע"כ היה לרויכה זתקיה זיה אהרת כמוש זמלת קיליכי, וכן כן רך יוד לפי ססרטו יילך: (קג) יגאל נכל נהמר פן סרטו "סלך" זקו"ד הצעמת הפתה כ"ה כסרט: (קג) פ' ככם מכעל כתג סלפניה: (קג) נעדרים למורי: (קג) חבל לנו כן הס"ג לטולס כלהמע ריח גמלחת, חי' נ' חכוה ריו"ל הצעמת הפתה כ"ה כסרט הילג זיל סרטו יילך: (קג) ינחל לכל נקתה הרי מליינו הס"ג בטהלע המללה והינה נรหיות: (קג) וכן פ' סס הה' זיל, ווין המלע חפרת הס"ג (פ' פ' זי' סרטו דוט) כי כס"ג ליגנה מלהות המשן כלהמע המללה. ועין ציהורי סס: (קג) וכן זעט רזיל (סוטה יב ז, סמ"ר

סקו"ב רשי': ז) פין נציג'ס מה כסרג פל הפי' כה. יח) סוטה סס. צמ"ר פ"ה כל ילקוט זס זמ"ר יסיה פ' לסת עס. חמ' בכליים מליריכס הות יט'ג (לטיל ג. ג). יט) סוטה סס. צמ"ר פ"ה זיקוט זס. וככל דחו מדרכ' זס נזהרים זס. ג' פ' סיטו' זאל נטל מוש. עין כס' סכלון בכחן הכל חמס אני לח' סכיה ארבע מדרכ' זס סוטה זס. ג) חנומת ג' סוטה סס. צמ"ר פ"ה כה ילקוט זס. כה) וכקסוטה זס סכלון נזירות געלמאז וכטמאז' פ"ה כה. סכלון נזירות

אונקלום

יהידאי הוא דין: ז' ואמרה אחותה לבת פרעה באיזיל ואקי' ז' אחותה מנתקת טן יהודית ותוניק לך' בת רביה: ז' ואמרה לה בת פרעה איזיל ואלה עילטתא בקרת ית אפה' דרביה: ז' ואמרה לך'

ריש'

מי רלהה סילר זכו פצוטו (ז). ומדרשו וראתנו מהו (ז) ויזו. ובverb יפי חטלה סלהת עמו סלינה (ח): והנה נער בוכה. קולו כנעל (ט): (ז) מן העבריות. סחוטו ותינק. בעלי הייד בראשונה (ז) יש סתחלף הייד (ז). כי סן ידע בויז גודיע (ז), ויש על מלויות הרגה לינק ולס ינק לפי סvio שיושם נח נעלם בין האות הטשרה (ז) והעין (ז) עתיד לדצל עס סכלינה (ט): (ט) ותלך תחת יוד, ופעם נבתב (ז), ופעם לא נכתב, העלמה. כלכש צוריות וטלמות קטלס (ט): וכבה והניך לך את הילד (ז): ח ותאמר. (ט) היידי. כמו אשבי, וילך, וישב, (ז): ט היידי. כמו היינקי (ז) כי שיטים שרשים הם, ילך, נס

יהל אור

(קג) וכן פי' כרכב'ס: (קג) וכן פי' חמ' זל מס: פליסס, וגועוג דעתנו, כי כיו נקלה לנו דעתם פס'ל, ודעת (קג) ריל מנחי פ"ה יוד : (קג) זו"ז : (קג) כי כן הוניקס ויונת נ"כ כלהת לו"ז ומיריכס רס'ג (עין כ"ג) זלה ולחם המנג בנהוי פ"ה יוד סתתגה לו"ז : (קג) סהוק סהוק סהוק פ' כה כעה 9 צטביה חי"ו, וכוח מן לותיות כטהיל ה"ב המו"ז, טהו"ז, תלויים וכח זל טשו דוה, וש"ג נס, "ונחנו" מס ספער פל הלוויות נקלחים מכרתים: (קג) סהו נו"ז כסרט: (קג) כמו יוד זין התי"ז וכנו"ז: (קג) סהיל"ז הפתה יי"ד מוליך יי"ד וכחינו כהתכח יוד: (קג) כי מן וילך, תחמיר לכי, וברטו יילך, ומון ויסכ' סבי וסרטו ייסכ', ה' פ' זכי מן וילך, וכז"ד הגטס כתה ססרס "סלך" ז' כמו סבי מן ויסכ' והסרה ז' יוד כסרט: (קג) וסוכ' כוילכי, ז' יוד נמקוס ויזו, נסקל סייטיכי, הינויקי ססרס ייטכ', ייך, וכן הוליכי סרטו יילך: (קג) ומלה קיליכי, זרטה יילך: (קג) הוותיות אווי נקלחות חותיות המשן, כי כן כמיסכות החרוי התג'ג גלוופן זה, החרוי הקמן תנוה קהיל"ג, החרוי הלייר"ז וכהריר"ק תנוה ריו"ל, ומלחרי ההורס וכטורך תנוה כו"ז, וכן נחות נסחרות כין כלהמע התיכת, זין כסוף התיכת, הכל הכה"ג לנו תנוה כלהמע תיכת לעולס, אלה תנוה למץ' הילג כההרונה, لكن לנו נועל כמלת כילידי טיקיה סרטו יילך, וסהמע סכין הס"ג וכלהם צו"ז נמקוס כ"ה כסרט: (קג) פ' ע"כ היה לרויכה זתקיה זיה אהרת כמוש זמלת קיליכי, וכן כן רך יוד לפי ססרטו יילך: (קג) יגאל נכל נהמר פן סרטו "סלך" זקו"ד הצעמת הפתה כ"ה כסרט: (קג) פ' ככם מכעל כתג סלפניה: (קג) נעדרים למורי: (קג) חבל לנו כן הס"ג לטולס כלהמע ריח גמלחת, חי' נ' חכוה ריו"ל הצעמת הפתה כ"ה כסרט הילג זיל סרטו יילך: (קג) ינחל לכל נקתה הרי מליינו הס"ג בטהלע המללה והינה נรหיות: (קג) וכן פ' סס הה' זיל, ווין המלע חפרת הס"ג (פ' פ' זי' סרטו דוט) כי כס"ג ליגנה מלהות המשן כלהמע המללה. ועין ציהורי סס: (קג) וכן זעט רזיל (סוטה יב ז, סמ"ר

סקו"ב רשי': ז) פין נציג'ס מה כסרג פל הפי' כה. יח) סוטה סס. צמ"ר פ"ה כל ילקוט זס זמ"ר יסיה פ' לסת עס. חמ' בכליים מליריכס הות יט'ג (לטיל ג. ג). יט) סוטה סס. צמ"ר פ"ה זיקוט זס. וככל דחו מדרכ' זס נזהרים זס. ג' פ' סיטו' זאל נטל מוש. עין כס' סכלון בכחן הכל חמס אני לח' סכיה ארבע מדרכ' זס סוטה זס. ג) חנומת ג' סוטה סס. צמ"ר פ"ה כה ילקוט זס. כה) וכקסוטה זס סכלון נזירות געלמאז וכטמאז' פ"ה כה. סכלון נזירות

שמות ב שמות

אונקליז

בְּתַפְרָעָה אֹזְבִּיִּי יִתְ
רְבִיא הַדִּין וְאֹנְקִיתִי לִי
וְאָנוּא אַחֲן יִת אַגְּרָה
וְנֶסֶיבָת אַתְּחָא יִת רְבִיא
וְאֹנְקִתָּה; יִרְבֵּא רְבִיא
וְאַתְּתִּה לְבָת פְּרָעָה
נְדוּתָה לָה לְבָגָר וְקַבָּת

**הַיָּלֵד הַזֶּה וְהִנֵּקְהוּ לִי וְאָנֹכִי אֶתְנוֹ
אֶת-שְׁכָרֶת וְתָקַח הָאֲשָׁה הַיָּלֵד
וְתִנְיקְהוּ: וְנִגְנַבְלֵל הַיָּלֵד וְתִבְאָהוּ
לְבָתִ פְּרָעָה וְיִהִי לְהַלְבֵּן וְתִקְרַבָּ**

אנו עוזרא

שקל והיניקחו לי, כמו שאמרתי. והוא מהبنيין
הכבד הנוסף (איי), גם אסר שהוא כמו "הא
לדי" (איי), והנה הא, כמו ונמ אני הא (ויחי פון
מן) (קיי), ואנחנו לא מצאנו בכלל הטערא לנקבה
לפי כייא לך (קיי) רק היא טלה אחת (קיי) :
וחמי שאליתיאל (קיי) ובעוור שנדרלו נקרא
בנו (קיי), שם טשה מגורנים טלשוון מצרים
ותנייהו. טעומי העין מן הפעלים השניים
הנראים (קיי), והנה בפ' אחד שנים שרשיהם (קיי)
וחטעם אחד, ובפה הייטיבי גנן (ישעיה בן טן)
צעוי, כמו הליבי (קייט), אך הטיבו כלל אשר
נס בכיה בספריו הכתבי יון, אולי לטדה בת פרעה
דברו (דברי ה כה) כמו "וזם הביאו אליו"
לשונו או שאלה (קיי) (בא) ואל תחתה בעבור
(שפטות לו ס) טעומי העין (קיי) (ויט) :

ייחל אור

פ"ה) וכן פ"י רט"י ז"ל כי סליכי, וכן ת"ה ר"ה ה"ז נ"כ י"ס
במו כ' מנות, לדפ"י ז"ט פסוטו הויל מכתב
היליך וכז"ה בכ"פ' כלין כל נוכת לנקה, ומדכתיב
"סיליכי" וולדוי תחקלאק המלה בסתי מנות כי ליכי:
(קכט) ר"ל מכין כפטול, ושיעין בפי' מה' ז"ל
(כמ"ז י"ז יה) ובכיהורי טס: (קכט) יכהר דעתה הנגנון
חויך כס הצעתי מנות, ויוחמר טהרה כמו כןLK: (קכל) יכהר טהרי מון כ"ה כמו זונס עני ה"ה לריכך
ברוחן נתתי", ספ"י טס כמו הנה, וכתיב ר"י ז' גנחת
כארטיו טרס ה"ה ז"ל עניין המלה הזחת היה להטייר
המבדל על מה שוחמר לו המדבר חוליו, כהמרו ונס
הני כה לריכך ברוחן נתתי, ה"ה היה לאעיר על
וחמרו להס דרכך ברוחן נתתי: (קכח) בקמצ הלקט"ד
ובכ"ג כז"ה ולזוכר לטיפך: (קכו) ר"ל "סיליכי" וסרטו
ילך": (קכו) צני הותיות נחלים, ומישן הפעל הויז
נעלהמת, כמו יטב זוב, ירכ רוכ, יעף עוף, כן ייק
נווק: (קכח) ר"ל סיליכי, סרטזו ילק והניקהו, סרטז
נווק: (קכט) ר"ל סיליכי סרטזו ילק", וכן היפוי נבר
גען, סרטזו יטכ": (קל) מנהי פ"ז וסרטו "בוח" וכן
יתנייקטו סרטזו "נווק": (קל) וסרטו "נווק": (קלט) ז"ל
ווחת חמאת צני מיכל" (צ"ב כה ח) וכתיב "ולמייכל"
בת שחול כה היה זיל" (צ"ב ו' גג) והם היו צני מירב
זהותה רק סגילדלה הותם ונקרחו על טמה, ושיעין בפי'
הה' זיל (ברח' לו ב') ובכיהורי טס: (קלט) כמ"ז
ונני יכנית האמר שאלהתיחל צנו, ומלכירות ופליכ"
(לה"ה נ' י"ח) "ונני פלייה זרכבל וצמחי" (טס טס
יס) וכי זרכבל צנו פלייה: (קל) וכן כתוב מה' זיל
בפי' (חני ה' ה) על זרכבל צנו שאלהתיחל "והו זרכבל
צנו רפיה (פליכ) הרי שאלהתיחל מתני יכנית, וגענור
צנו": (קלט) פ"י סכת פרפה קראה צמו' מטה צלצלו
לסון מורי ותלנמאכ כמנין. הקווים נס דנבר "מסה"
ולפונ קדריס הוות לאען פרגיות: (קלט) חזק לאתרגנט

קְרָנִי אֶרְךָ

שמות ב' שמות

אנגקלום

**וַיָּנֶדֶל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיַּרְא
בְּסִבְלָתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרַיִם מִפְּנֵי
אִישׁ־עֲבָרִי מִאֶחָיו: יְבָרֵךְ וְכֹה
וַיַּרְא בְּרֵאֵין אִישׁ וַיַּדַּק אֶת־הַמִּצְרָיִ
וַיַּטְמְנַהֵּה בְּחֻולָּה: יְגַנְּפֵק בְּיוֹם
בְּיוֹם תְּנִינָא וְהָא תְּרִין**

רשוי

כרגלים (קמ) גם זה תיטה אם איןנו עי' דרכּ הקיטומי ומין סבּ כקיטומי הוי מקטינו כמו ומצעתי חותם מעון קאלץ בח' של כלב (קמ) ועוד יקרא כלב בשם גגאי (אי), כי הטרנליים היו המודדים שלא דברו אמרת, ומי שהליך על דרך ישורה לא יקרא טורר, ואלו אמרו הנאניות עי' הדרש אין טקשיין בו ולא פטנו (קמ): **וַיָּאֹוּצֵא אֶל־אֶחָיו.** התצדדים (קמ) כי בארטון הסלך היה (קמ) ובן, וטעם סאהיו, אחר הזבר עברי טטהטהתו (קמ) במו אנשים אחיהם (ברא' יט) (קמ): **(סיהיק, יב ווהופרים כי ויהת המצרי שהזכיר עליו השם הטפורש (קמ) איןנו** ענייו ולכו להיות מילך מליכת ל): איש מצרى. נונק סי' ממונה על שוטרי יקלוט וכיה מעתידס מקילות בגבר למלהכתס לא): מכיה איש עברי. מלכו ורודכו וכעלה כל סלומית כת' דבורי טיח ונתן ענייו כה וביללה העמידו וכוליוו מביito וכוח מזל ונכנים לבית וכח על החטו כסבולה טכו כעלה ומזל סחית לטיתו וכברניך לדבך וכברנח חותו מלך סברנית לדבך טיח מכחו ורודכו כל טויס לב): (יב) יופן כה וכיה. רלה מה טסה לו בכיה זמה עקה לו צדך לג) ולפי פסומו כמתעו: וירא כי אין איש. עטייר נזחת

יהל אור

(דניאן ה ה): (קגנ) עיין למעלה הות קמד, ולקח שת' כתיה: (קנד) וכן פי' היל'ק סס, כי היה כן שורף מכני כלב בן יפונה (לה' ה' ד ז) וי'ם כן עורה כדמאליס, וזה פ' כן מפני סנהמבל וירח כסכלות, כי לפ' טמו כסכלות כת' היל פאלרים כפועל חוט, וחיט לסת סברני, כי סוח לפטעים זב היל כספוף, ולפעמים היל כספיטל, ולתוכ קול כסכלות יקיזח היל אל פמלי, וכל הגוסים הילום, רק גזרומי טנהמג, כי להזק טוח (דניאס נב ח):

פ' מאן פ' ויל וכתח' נלי ספק כוותה ברה'ג'ע על דברי רביינו נסיס גהון מוכב כוכוב לעין יעקב (ברכות פרק הרכינה) נקד מה נוכה .. וכקכ'ס מורייד שטי' דמעותليس הגדול, סכתה היל מלהה הגדתא סיח, וזה וכל לדמי ליש מהדר רבען חיון סומכין על דברי הגדה עי'ס: (קנו) פ' יונת היל מהיו היהודים כדריס במלרים, וקריות מלרים נפי סקו דריש במלרים ויג' **"העכרים"**, וכדריס יפרס דעתה פ' זיל, סקורה לហמלרים אהיו, עי'ן קרוי היל הערה כה: (קנמ) עי'ן היל רועה הילםון הילם: (קינט) הילו מתפקידו: (קס) ולן פ' יונת הילם, רק ממשפה הילם: (קס) בן היל דרעת יונת (תגהומת בנות)

סק' רשי': (כח) זכריו ג' . כת' חנומול ג' וויל הות י' ושין בטבת קלו סס. ילקוט משל' התק'ס .
ל') וכתחומול ג' ט שמואל פ' ג' צביס רוחם כסכלותם וכוכב . לא) חנומול ג' סס שמואל פ' ג' כה .
לב) חנומול ג' סס וס' חמור הות כה חנומול ב' חמור הות לב . צמוץ פ' ג' כה ד . פס' דרא' ספוזן
ויב' בבלת (פ' ג' פ' נ') פדר'ג' פ' מות ילקוט סס ילקוט חמור תרי'ג' . לב) חנומול ג' סס . צמוץ ג' וקי' סס .

אבג עוזרא

כרוגלים (קמ) גם זה תיטה אם איןנו עי' דרכּ הקיטומי ומין סבּ כקיטומי של כלב (קמ) והוא טבני בניו כי הטרנליים היו המודדים שלא דברו אמרת, ומי שהליך על דרך ישורה לא יקרא טורר, ואלו אמרו הנאניות עי' הדרש אין טקשיין בו ולא פטנו (קמ): **וַיָּאֹוּצֵא אֶל־אֶחָיו.** התצדדים (קמ) כי בארטון הסלך היה (קמ) ובן, וטעם סאהיו, אחר הזבר עברי טטהטהתו (קמ) במו אנשים אחיהם (ברא' יט) (קמ): **(סיהיק, יב ווהופרים כי ויהת המצרי שהזכיר עליו השם הטפורש (קמ) איןנו**

קרני אור

פ' מאן פ' . היל ע"ס יטלול כסא מבה חותם וכוליאס: ממלרים וכו' וכל נקלח צמו מסס כסום מבה מהליים: (גב) וע' כת' סרדייל 'וכרמג'ע פ' . ויל היל הילוי המלריז, וזה פ' כן מפני סנהמבל וירח כסכלות, כי לפ' דפטו כסכלות כת' היל פאלרים כפועל חוט, וחיט לסת סברני, כי סוח לפטעים זב היל כספוף, ולפעמים היל כספיטל, ולתוכ קול כסכלות יקיזח היל אל פמלי, וכל הגוסים הילום, רק גזרומי טנהמג, כי להזק טוח (דניאס נב ח):

פ' מאן פ' ויל וכתח' נלי ספק כוותה ברה'ג'ע על דברי רביינו נסיס גהון מוכב כוכוב לעין יעקב (ברכות פרק הרכינה) נקד מה נוכה .. וכקכ'ס מורייד שטי' דמעותليس הגדול, סכתה היל מלהה הגדתא סיח, וזה וכל לדמי ליש מהדר רבען חיון סומכין על דברי הגדה עי'ס: (קנו) פ' יונת היל מהיו היהודים כדריס במלרים, וקריות מלרים נפי סקו דריש במלרים ויג' **"העכרים"**, וכדריס יפרס דעתה פ' זיל, סקורה לוהמלרים אהיו, עי'ן קרוי היל הערה כה: (קנמ) עי'ן היל רועה הילםון הילם: (קינט) הילו מתפקידו: (קס) ולן פ' יונת הילם, רק ממשפה הילם: (קס) בן היל דרעת יונת (תגהומת בנות)

שמות ב שמות

יד 27

**וְהַנֶּה שְׁנִי-אֲנָשִׁים עֲבָרִים נָצִים
וַיֹּאמֶר לְרֵשֶׁע לְמִתְחָפֶה רְעֵד :**
**יְדֹוֹ אָמַר מַיְשָׁמֵךְ לְאִישׁ שָׂר וַיְשַׁפְּט
עַלְיָנוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אָמַר כַּאֲשֶׁר
הַרְגַּת אַתְּ הַמְצָרִי וַיַּרְא מְשֻׁה
וַיֹּאמֶר אֶבֶן נוֹדֵע הַדָּבָר : טו וַיִּשְׁמַע
פְּרִעָה אַתְּ הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּבְקַש**

אבן עוזרא

מכונן כאשר אפרש רק חכמו באבן או בחנית (קג) :
עברים. דקן ולחילס כס סקוטילו מן
נוצאים (קג) כמו נראים (קג) (בדן) : לרשע.
העשה חטף (קג) : (סיהיק). נוצאים. דגשות חזדי"ק
על פי קלו הכהן נקלח לטע נקלמת
להתבלע נין (קג) כי יגדו אנשים (לטטה בא
ככ) ושניהם מבני נטול (קג) : לרשע. טהום
חוושת חטף (חביבו) : יד הלהרגני אתה
אומר. בלבד (קג) : אבן. כמו אם בן (קג) :
(סיהיק). אתה אומר. לבך, בטנו ואטרתי אני
בלבי (קחלה ב-א) (קג) : אבן. כמו אמרת (קג) ווי"א
ומדרשו להן לו על קלה בישרול לסתעים
לטלולין ט) הامل מעטל טמל חיינס לחיין
--- להנחל ט) : אבן נודע הדבר. כמה ממענו
ומדרשו נודע ליקדב סקיטי מה עליו
מה חטפו יקלח מכל ע' הוות לחיות נלייס בעכוות פך. הכל לויה חני סכח
להוויס (כך ט) : (טו) וישמע פרעה. כס הלאינו טלו (טג) : ויבקש להרג את משה.

קרני אוֹר

שמות הות ט) "הוּא יְמִין לְהַצְטִיכָה וְהַרְגֵנִי [בד] כל ג'יס, וילו ננטל סיל קטטה צט נס פג'ת
הזה הוּא מִירְאָה וְלִבְנָה רְפִיעָה וְלִבְנָה רְפִיעָה פ' מה "התהיל
יג'ו (דבשים כה יח) לאילו היה חי'ש מיל מקאו, וילו צילס
מקלן הי'תו ונעל חמוץ שפטיו ווארנו", וועין צפיי
כנדיל צט : (קפס) וללעת י"ה (חנומון צט), וילו כמתנה (ויקילו
קמנירופה טן טיס נמל זואויה ה'ת מומו" : (קפס) וודנטה קלאי'ק למזרון גו"ן פ"ה הפעל : (קסד) וחתמיה גו"ן
הברט כי פראדו "ילה" : (קפס) טהנו"ן הוּא נוֹן האפפל כי חי'ן צארדא גוֹן כי סרסה רלה : (קסו) האמלה ה'ת
הנירו נל'ה סנה רק דרין ממס וו'ה קרלו רצע : (קסו) גוֹן הארט : (קסמ) וכט ננטל נפי טכל הול
מכליזס גפעל מהכירו : (קסט) תחצוג נל'ה : (קסט) והרטט"ס מפרס כמו טה'ן כנ', לה כמו צרכית
סבוך כסתומתיו בחול צלו נודע ה'הן כוֹן סגדע"ז וועין צנתה"ס טמאלר דעתו : (קסט) ומליינו המייפה
טן מהצנתה הכלב : (קסט) וכן ח'ל' יוּכְעַט "בקומט" וכן כהן קראט "ה'קן" טענינו להמת קלבר

מקיר ורש"ז : לד) תיוכ"ט ילקוט קפס נטס מדרכ' הנקיף. וכטמו"ר פ"ה כ"ט. ויקיר פ"ה זט ד' כטינוי. לה) תנומתנו ה'ז.
נדלייס פ"ל כ מי"ט גפ"י כה"ז. טמו"ר פט. פלרכ"ג פ' מה תיוכ"ט מדרכ' הגדס טוב ילקוט טט.
לו) תנומתנו ה' טט תנומתנו כ יז סנסדי גת ב' צמו"ר צט. כמד"ר פ'ית יכ. לו) תנומתנו ה' טט צמו"ר צט. פלרכ"ג פ'
מה. לה) תנומתנו ה' וו'ט הו'ת ח. כ' ביט פיט כספאלטיאן טל פג'ס. וכן נטס צמו"ר צט. טט זט כן. הילכטיס
טט פיט וועין קרני חול הטרס ג'. וגצמו"ר פ"ט כ כהן יט זנס פיט. ומילכתים תלוקיטים צט. לט) תנומתנו ה' טט צמו"ר פ"ט
ג. הילר"ג פ"כ ה' פס"ז. וCMDLIIS צכל טוב. קלנו נטס נטס וו'ט. טט) הולטי לכיל. סגנד' מג כ כיל פ"ט ג.
טט) תנומתנו ה' טט. צמו"ר צט. מב) תנומתנו ה' טט. צמו"ר צט ילקוט טט. טט) תנומתנו ה' טט. צמו"ר פ"ט
ה' . ה'טט דכ'ג' טט. ילקוט טט.

אונקלום

גבירין יהודאין נצ'נו ואמר
ל'חיבא ?טמא את מה
ל'חברך : י' ואמר מון
שוויך ?גבר רב ובין
על'נא ה'ל מקטלי'את אמר
בפ'א דקטلت'ית מצראה
וזדחל' משה נאמר
בקישטא את יד ע
פרגט'א : טו וישמע פרעה
ית פתגט'א הדין וב'עא
?קיטל'ית משה וערק

ריש'

מכונן טימנייל לד) : (יג) שני אנשים
עברים. דקן ולחילס כס סקוטילו מן
נוצאים (לה) נוצאים. מליכיס : לטה תבה. חף
טט פ' קלו הכהן נקלח לטע נקלמת
יד (ה) רעד. לטע כמותך (ה) : (יד) מי
שםך לאיש. וカリ מודך געל לח) : הלהרגני
אתה אמר. מילן הילו למליס טכלנו צטס
סמלוק (ה) : וירא משה. כפ'ומטו.
ומדרשו להן לו על קלה בישרול לסתעים
לטלולין ט) הامل מעטל טמל חיינס לחיין
--- להנחל ט) : אבן נודע הדבר. כמה ממענו
ומדרשו נודע ליקדב סקיטי מה עליו
מה חטפו יקלח מכל ע' הוות לחיות נלייס בעכוות פך. הכל לויה חני סכח
להוויס (כך ט) : (טו) וישמע פרעה. כס הלאינו טלו (טג) : ויבקש להרג את משה.

ידל אוֹר

שמות הות ט) "הוּא יְמִין לְהַצְטִיכָה וְהַרְגֵנִי [בד] כל ג'יס, וילו ננטל סיל קטטה צט נס פג'ת
הזה הוּא מִירְאָה וְלִבְנָה רְפִיעָה וְלִבְנָה רְפִיעָה פ' מה "התהיל
יג'ו (דבשים כה יח) לאילו היה חי'ש מיל מקאו, וילו צילס
מקלן הי'תו ונעל חמוץ שפטיו ווארנו", וועין צפיי
כנדיל צט : (קפס) וללעת י"ה (חנומון צט), וילו כמתנה (ויקילו
קמנירופה טן טיס נמל זואויה ה'ת מומו" : (קפס) וודנטה קלאי'ק למזרון גו"ן פ"ה הפעל : (קסד) וחתמיה גו"ן
הברט כי פראדו "ילה" : (קפס) טהנו"ן הוּא נוֹן האפפל כי חי'ן צארדא גוֹן כי סרסה רלה : (קסו) האמלה ה'ת
הנירו נל'ה סנה רק דרין ממס וו'ה קרלו רצע : (קסו) גוֹן הארט : (קסמ) וכט ננטל נפי טכל הול
מכליזס גפעל מהכירו : (קסט) תחצוג נל'ה : (קסט) והרטט"ס מפרס כמו טה'ן כנ', לה כמו צרכית
סבוך כסתומתיו בחול צלו נודע ה'הן כוֹן סגדע"ז וועין צנתה"ס טמאלר דעתו : (קסט) ומליינו המייפה
טן מהצנתה הכלב : (קסט) וכן ח'ל' יוּכְעַט "בקומט" וכן כהן קראט "ה'קן" טענינו להמת קלבר

אונקלום

משה טן קדם פרעה
ויתיב בארעא טדיין
ויפיב עלי גירא;
טו זילכא טדיין שבע
בגנו ואחראה גדריא
ומלאה יית רדרטיא
לאשכא עגא דאבורא;
ווארזע רעיא וטידונן
זקם משא זפרקען

רישוי

מסלו לקוסטינר טד) להרנו ולע סלטס צו
החלכ כוה טהום מהא וילילני מפלכ
פלטע טה): וישב בארץ טדיין. נטעכ טס
כמו ויאג יעכט טו): וישב על הבאר. לאן
ישיכ למד מיעקב טנוווג לו זוננו מל
כחול טו): (טו) ולבhn טדיין. רב טבנן ופיינץ
לו מפוזות כוכניס וינדוו מלהלטס טה):
את הרהטים. חת צליות מלוטט כמיס
קעקיות בולאן: (יז) וינרשום. מפני כניזו:
וכהנו די (ישע) סא ז) (קעט) (כהן) ויחדו היה
כהן לשם באשר אפרש עוד (אי): ין זייבאו. טים
וינרשום כתו נוין (הו) שלא תתשרב
הנלה עם הנוין דגנסף לעזיד (אי) (כו), וכבה צאנם בטאים שלא להחזר שני גונין (קע):
עיהיך. פ"ט וינרשום לנכות שא הטעיב הטלה עם התו"ז הנוסף בעזיד (אי) כתו "נשי טמי חנישון"

זיהו אור

ולקיעו ופה יאמר פל החלטת דבר סימנער למיטוכ
מן הקולדס ויסודה עכ"ז. כחותן, לא"ז: (קעט) וס"ל נ
טען פ"ז וכחכ עי' פון מדרין לה יחנן זיקיך תמלח
חון לטיר, וכחנה להן ספק טהיה וחום מפורה, ותחנו
לוקחי בנותיו פיז גבל ילוועיס, ולפעמי חבקת הרליך"ע
סיס דהו למתה סייחתון גלחוד מדליך כסם צני צלי^ס
סס, לה טיקח נת הכהן. ועיין רמנץ פ' כנ מה
טהיות הילמאניז, גמו, וו' תדנקון" (דרכיס יג ס). פ"ז
שכהליך דוה: (קעל) לר' טנטהלה מס' השתק ככלע
וילמר ויסכ בולאן מדרין, וו'ח"כ פב נפרט נכרט מה טהירע לו צדרך קיס צוועו למדין: (קעה) כי המר
"בגאל" בה"ה ה דעה: (קעט) וכן פ"י כת' זיל טס, להאר טטפר קהיליכ טב לאהו מה טפנע בילדך, ווא
המלה הוּג כלל נחלורי פרט: (קעט) וסיה יודע ט"כ אהר בה"ל קידימה: (קעט) לה פ"ר כי כהנו כי הילינו
ירוצע הוּג מן כהונגה וכות יתרו: (קעט) וכן יהמර כת' זיל צפי" (תח' קי ד) ער"פ מהה כהן לשלטס"
כל כהן מלהת וכן זיני דור כהנים כי (ס"ב ח ייח) וומטס לענוד מה הcess, וסיוון כפוי כת' זיל (בילדך)
יד ייח) וגבי וורי טס: (קעט) טיין צפי" סקלר למטה יט ז: (קעט) צלה נ"ס סכני מחתה הנו"ן הרהוויה
לנקות פ"ז זיל וינרטון: (קעט) כי לנו"ן טסף נפטמים כפאל מחד ומפני קרייז הור: (קעט) והאג
רשות (דרכ' יב ב) וטאנן (יספי' גג ב) יתנכח דוח: (קעל) פ"ז כל מגפרוב המלת טס גו"ן מלהות
ההמאניז הינספת לטעמיס גטהיל, כמו יאנן (מ"ה ח לה) טהיליל יאנן, לו"ה נמייס צלה מלינו מס' גו"ק

מקוב רשי': טו) דין כחוק. לגיטים פון לפני קוסטינר (ספ"י זרכ' פ"י דזונב גד קעט) ועין מאיר כטלאס
טיפרכ צהו טר בטנמיס זאגט לחינוי מלחת וכיתוטלמי כרכות פטט ס"ל מתה סתלב פטט ג' הארו
כל מסה פל מהר טפסאי (ג'ל קיטטיגו) ואנגו... ל' כלן וקסטיל נאגן. ונילקוט טס גנדאקה פאלט פל קביעה.
בז' מילטיג יפלטו פ"ת תנומת ה' בס דכילד פ"כ כה חזות פ"ג צי' צי' צו"ט ה' וצוי' טס ג' מואז ד. ט) גנאל' גו'ה.

שמות בשמות

להרג את משה ויברחה משה מפני
פרעה וישב בארץ מדין וישב על
הברא: טז זילבhn מדין שבע בנות
וחבנה והגדלה והטמאנה את
הרהטים להש��ות צאן אביהן:
ויבאו הרעים וינרשות ויקס משא:

אבן עוזרא

יבירחו (אי), ובאשר אמר לו השם שם פרעה
ועבדיו שברח ספניהם, ונולד לו ביום הדם
בנ דקפן או אט' ויצילני מהדב פרעה (לטטה
יח ד) כי כל ימי חייו היה ירא ספנו, ואחר
שהוביר וישב בארץ טדיין שב לפראש לטה
ישב (אי), כי בתהלה ישב לפני הברא
הידועה (אי), בדרכ' "ויצא יעקב ונוי וילך"
(ברא' כה ז) ושב לטר "ויטגע במקום" (שם ט'
יא) (אי): (פייהיך. על הבאר. חירואה ויתכן שלא
היתה שם באר אחרת (אי)): טז זילבhn. הוא יתנו
ולא רועל (אי) וכל בלהן שבטקרה טרשת הוא
לשם או למכבים, והעד וכחנו לי (לטטה כה סא)
כהן לשם באשר אפרש עוד (אי): ין זייבאו. טים
וינרשום כתו נוין (הו) שלא תתשרב
הנלה עם הנוין דגנסף לעזיד (אי) (כו), וכבה צאנם בטאים שלא להחזר שני גונין (קע):
עיהיך. פ"ט וינרשום לנכות שא הטעיב הטלה עם התו"ז הנוסף בעזיד (אי) כתו "נשי טמי חנישון"

קרני אור

כל י' וו' טס חכלס (לייל): [כה] וכילדך נצלא כהנ
כת' כל טנד יקלח כהן, וכן שנד פ"ז כהן מלין",
ופ"ז כת' ליל'ב נילטוקו. זה זוקן שנד לילאות כהן קלט
כין חול, והוא פל צהיר פעולות": [כה] פין כס' "חכין תדות"
בנה' גדרות מלת, לפתיד', וכחכ' סכך מלע' לילדך נמלול
דע' פ"ז ספטיק דנכי סה' זיל מילך כו' וו' פטיק
מלת, לפתיד' ויכלה דנכי כת' זיל וו' גה' כתיכ
וינרטון נו"ן. כס' מוקס לטשות ולומר זכהן' נופת
מהותיות הילמאניז, גמו, וו' תדנקון" (דרכיס יג ס). פ"ז
וילמר ויסכ בולאן מדרין, וו'ח"כ פב נפרט נכרט מה טהירע לו צדרך קיס צוועו למדין: (קעה) כי המר
"בגאל" בה"ה ה דעה: (קעט) וכן פ"י כת' זיל טס, להאר טטפר קהיליכ טב לאהו מה טפנע בילדך, ווא
המלה הוּג כלל נחלורי פרט: (קעט) וסיה יודע ט"כ אהר בה"ל קידימה: (קעט) לה פ"ר כי כהן לשלטס"
ירוצע הוּג מן כהונגה וכות יתרו: (קעט) וכן יהמര כת' זיל צפי" (תח' קי ד) ער"פ מהה כהן לשלטס"
כל כהן מלהת וכן זיני דור כהנים כי (ס"ב ח ייח) וומטס לענוד מה הcess, וסיוון כפוי כת' זיל (בילדך)
יד ייח) וגבי וורי טס: (קעט) טיין צפי" סקלר למטה יט ז: (קעט) צלה נ"ס סכני מחתה הנו"ן הרהוויה
לנקות פ"ז זיל וינרטון: (קעט) כי לנו"ן טסף נפטמים כפאל מחד ומפני קרייז הור: (קעט) והאג
רשות (דרכ' יב ב) וטאנן (יספי' גג ב) יתנכח דוח: (קעל) פ"ז כל מגפרוב המלת טס גו"ן מלהות
ההמאניז הינספת לטעמיס גטהיל, כמו יאנן (מ"ה ח לה) טהיליל יאנן, לו"ה נמייס צלה מלינו מס' גו"ק

טז) מהטמיה טס. בז' פ"ז (ג. סה) מגטומת ה' ג. קמ"ג טס

אונקלום

גָּבְרָא קָרְנוֹ לֵה נִיכּוֹל
לְחַקְמָא: כִּא וְצַבִּי מִשְׁהָ
לְמִתְבָּעָם גָּבְרָא וְיַבְּ
יַתְצֻפּוֹרָה בְּרִפְהָ לְמִשְׁהָ:
כִּי וְיַלְיָדָת בֶּר וְגָבָר יַתְ
שְׁמָה גַּרְשָׂם אֲרִי אָמַר
בֵּיר חַוִּיתִי בְּאֶרְעָ
נִיכּרָאָה: כִּי וְהָהָ בְּיוֹמִיא
סְפִיאִיאָה דָּאָנוֹן וְמִתְ
מְלָפָא דְמִצְרָים וְאַתְנָחִ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן פְּלַחְנָא

רישוי

חַס הַלְמָס הַפְּלָל כּוֹג הַכְּלָל^(ז): (כל) וַיּוֹאֵל.
כִּתְלָגְנוּמוֹ נָא^(ט) (ס"ה כְּמַצְמָנוֹ) וְדוֹמָה לוֹ כּוֹהֵל
כִּה וְלֵין נֶב^(ט) וְלוֹ כּוֹהֵלָנוֹ נָא^(ט). כּוֹהֵלָנוֹ לְדַבְּרָנִי
מִדְרָסָנוֹ לְסֹן הַלְּבָב נִצְבָּע לוֹ סָלָה יַזְוּ מִמְּדִין
כִּי חַס נְרָקְמוֹ נָא^(ט): (כנ) (וַיְהִי בִּימִים
הַרְבִּים הַהָּם וַיִּמְתַּחַלְלָה מִצְרָים
וַיַּאֲנַחַוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבָרָה

שמות ב' שמות

**הַאֲישׁ קָרְאָנְלוּ וַיַּאֲבַל לְלָחִם: כָּנוּיָאֵל
מִשְׁהָ לְשִׁבְתָּה אֶת־הָאֲישׁ וַיִּתְּן אֶת־
צְפָרָה בְּתָוֹ לְמִשְׁהָ: כְּבָ וְתַלְדָּ בֵּן
וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָמוֹ גַּרְשָׂם כִּי אָמַר גַּרְ
הַיִּתְּרִ בְּאֶרְץ נְכָרִיהָ: פְּנָוִיָּה בִּימִים
הַרְבִּים הַהָּם וַיִּמְתַּחַלְלָה מִצְרָים
וַיַּאֲנַחַוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבָרָה**

אבן עזרא

בעבור שאין על טשלה (טט) וכטו : בא ויואל.
אולי לא היה שם יתרו בן רעואל, ע"כ לא
הוברו הכתוב (קוט) : כב ותלד . כי אטר,
משה, וזה אטרה היא האשה הכוורת אשר
אמר (ט), ואשר כתוב בדברי היטים דטהה (טט)
אל תאטין, (לו) וככל אסור לך כל ספר שלא
כתבוהו נביאים או חכמים טפי הקבלה אין
לשםך עליו, ואף כי (טט) יש בו דברים (טט)
שטעחים הדעת הנכונה וכבה ספר זרובבל,
ונם כי אלדר הרני (ט) והדotta להם : (פיהיק).
ויקרא את שמו. משת קראו, וטה שנכתב בדברי
היטים שי משח הבוי הוא. איננו מופיע חידש,
ויא פדרני קבלה (טט) : בג וימת טלק מצרים, וישראל

ידל אור

כִּי לְיִדְלָה כִּי דְלָל קְרָחָנָה: (קלה) ס"י מֶלֶך וְלָתָ
בְּמִדְקָלָה וְלַיְן נֶה יְדִיעָה, וְאַרְלָיו קְרָחָנָה
בְּנִיחָות הַלְּלִיָּף וְנוֹעָן הַלְּלִיָּף כְּסֻוף, וְהַגָּה גְּרָחִית יְדִיעָה^(ז)
הַלְּלִיָּף וְסַיְה בְּמִגְוָל, וְכִי הַקְוֹיָף כְּהִירָק סָבוֹם הַמְּעַט
סְבָתְנוּוֹת נְכָתוֹת וְנְמַכְעָל, לְפִי סָכָל נְמַקוּם הַזּוֹם
(בְּלָוְגָנוֹן חַנוֹמָה) שְׁבָוֶרֶן נְסָנוֹת לְחַנוּמָה סָלָה יְתַחְכָּר
בְּסָלָה יְתַחְכָּר הַמְּלָה, כְּמוֹ פְּקִדִּי פְּקִדְיוֹ מִן פְּקוֹד^(ז)
וְכִי בְּסָלָה הַגְּנָבָה, וְלֵגָה נְשָׁאָר^(ז) יְרָסָה: נְהַיָּה
לְנִיאָה הַקְּרָחָנָה (כְּמוֹ נְמַכְעָל) כְּמוֹ נְמַכְעָל קְרָחָנָה לֵי מְרָה (רוֹת הַ
כְּסָפָל כּוֹס, וְשִׁין נְנַחְכָּס אֶשְׁבָּסְכִּיס גַּיְיכָס וְנַחְכָּס
הַלְּלִיָּף טְסָרָחָבָס פְּסָכִיל לְתַת כְּפָס, סְוָס כְּפָס כְּפָס
דְּנָרְיוֹ לְגָה יְחָנָנוֹ כְּיָה נְדַנְּגָדִיס אֶל פְּכָכָל, הַכָּל לְגָה מְפָסָס זָלָה
קְבָלָת־חוֹל, הַוְסָמָמָת נְמַנְּגָדִיס אֶל פְּכָכָל, הַכָּל לְגָה מְפָסָס זָלָה
נְכָתָנוֹ נְמַחְרָס^(ז), וְכָתָג סְלָדִיָּה יְלָמָס זָמָס כְּנָן כִּי, סָנָה
כְּנָאָג הַתְּמָלֵי וְגַתָּה מְלָפָנִי פְּרָעָם, וְכָל מָס בְּכָתָוב
(גמל, יב, ה) "כִּי אָהָה כְּתִית לְקָמָה": (רלו) עַיְינָן פְּרָכוֹ נְרָלָס סָאָה מָלָך
מָסָה עַל כּוֹס: (רכ) מָלָת אַמְּמָרָת כָּל הַסְּפָרִים וְהַלְּטָפִים עַרְלָוִי, הַלְּקָאָיִן כָּן הַגָּהָתִי, וְכָן לְרִיךְ
לְכָוֹת־כְּנִירָוֹן (רהייר): (רhn) וַיְגַן וְהַגְּנָבָה דְּנָרָיָס^(ז) וְכָן הַוְסָמָמָת
(רhn) וְלַעֲתוֹ מִיחָה מְמָס, וְכָן חַיָּה מוֹת, וְכָן סְרָטָן כְּתִית הַקָּלָמָה לְמָה סָלָמָל
סְקָנָס

סקופ רשי: ג) כָּרְלָה נֶט וְ. וְעַיְינָן תְּמַהְמָל הַסָּס. סָמְלָס אַס. נָא) זָכְבִּי וְאָהָה לְסֹן כָּלָן יְמָפָן וְסָלָנוֹ זָהָל.
הַב) צְפָטָס יְט וְ. נָג) יְטָסָס זָה. נָד) כָּרְלָה יְחָנָה.
מְלָס סָס הַג. מְכִילָה כִּיְתָוּ לְקָטָפָט סָפָט.

שמות ב' נ שמות טז 81

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים וַיַּעֲקֹב וַיַּעֲלֵל שׁוֹעֲתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעָבָדָה: כְּדֵין וַיַּשְׁמַע אֱלֹהִים את־**נָאכְתָּם וַיַּזְכֵּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֶבְרָהָם אֶת־צִחְקָן וְאֶת־יַעֲקֹב:** כְּה וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים: רַבִּים גָּנוּ וּמְשֻׁהָה הָיָה רְעוֹה אֶת־צָאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ בְּהַנְּמִין וַיַּגְהַן אֶת־צָאן אֶת־הַמִּדְבָּר וַיַּבַּא

אבן עוזרא

ולוthen בדמת ט): (כל) נאכתם. לעקטים. עשו תשובה. כי יוחקאל הוכיר שהח' ישראאל עובדים נלווי מצרים. על כן ענם השם. וכן מעיל מתייס ינתקו ט): את בריתו והחת אשר לא עבדוה עבדו אבורים (ט): את אברהם. עס ה'כלס: (כל) יידע אלהיס. נתן מליכם לך ולך המליכים פיניו ט): (סיה'ק. זה אותו שפט אחורי טלק קשה טהוראשון (ט): (ט) אחר המדבר. להפלמק מן סגול צלע כה וירא. החטש שהו הטגדיט שעושים גנלי (ט): יידע. העשו בסתר (ט): (סיה'ק. יירא אלהים. יידע. על דעת אנש שיקול הרעת (ט) הרעות שתים. דעת היש ורעת הגheid (ט) והקרוב כי הכתוב ידבר על דרכ' בני אדם ובತוקות אחר ואת צעקת שטעתי. כי ידעתי (למטה ג ט) (ט), יירא יידע העבודה שעבדו בחב' בפרהסיא: יידע אלהים. עינוי הסתר):

ב' א' הר האליםחרבה. כה כתוב משה (ט) (א). וטהר תרביה. מרוב החום שלא ייד שט נשם. כי הוא קרובי סטודרים דרך שלשת ימים כאשר דבר משה (ט), ובעבור שהיאור רחוק על בן אין שם לייה. ותגבור בו היבשות (ט): (סיה'ק. ומשה היה רועה את צאן יתרו חותנו. יפי דעתו שהוא אחיו צפורה. כאשר אפרש גט' ויאמר טאה לחובב (בפר' י' טט) (ט): חרביה. הווא הר טיני. וכן בתוכ' ר' אליהו דבר אליט' בחובב' (דר' ט)

קרני אור

לקב'ה למתקה למל'ו כי מתו כל הנקטים (למטה ד ט): בקנכי הויים כל מסק אלפכ' ציוס להעת פיטס. וכן סוף (ט) טין (יח' טו וכ): (ט) ט'כ יספל מיתתו: (ט) ט'לטס זומן סגנון מליכס: (רט) זמיון המליכים פוטיס נס נגלו: (ט) וידע היליכים העוצוי לכס בסתר: (רט) טינוו האכל כפפות סכל חלם יגזר על פלוי פאול' בן. ושין בקדמתה מה' ויל' נפי' על כתוריה בדרכ' וגבייהו רס: (דר' עיין (כרלו' כב') וככיהו רס: (ריג) כי הכתוב יזכיר מל' דרכ' בני ישראל: (ט) ב' כתוב מסק לחר מתן חורה. כי ברעותו מה טלאן לה נקרלה זו קר' הכלים: (ט) נזכה נ' דרכ' חורה. נס המלך נקרלה מל' חורה. מפני טווח קרוכ' למלייס ולס ימער טמה. נס סייחו לה יגיט סס לנטקות מה' סה'רן ולזה כי מקוט יכט. וכענבר טל' היה בלהטו מה' כר' כ' זה נקרלה קר' חורה. וליין ספק טליה קר' הס'ה'רן הקוט' רענן מה' וממן. ולכן טלה סס מסק טס קלהן. ומסcis' לה' מה סנהמר נס קלהן וגקר' אל' ירטו ה' מל' ה'ר הקוט' (למטה לד' ג) (ודידי': (ט) טס נפ' כט' טס מקפסוקים טפטושה טיה' כת רעומל. יותר קו'ה מה' טקו'ב רשי': גו) זמואיר פ' ג' לד. חיוכ' פ' ס' כסיל פ' ג' וגשי' סס נגב כה' בט'כ כי מקור כמזהמר גפלס מה'נו. ואה' טחה גז'ת ט' צילמודו בגיה'ג. או' נקתו דנכיסס מדכלי דכיט' מסק קדרען. גו) ליז' כד יג' כה' וגז'ל פיניו מס' ט

אונקלום

ד'ה'ה קשי עלייה'ז או' עיקז'ס ליקת קבלת הון: ק'ק'ם ט' מון פ'ל'חנא: נר' ושמיע' קד'ם ט' י' ית' קבלת הון ודק'ר ט' י' ית' יצחק' ודע' אבר'ה'ם דעם' כה' גנלי' קד'ם ט' שעבוד'א דבנ'י' ישרא'ל' ואמ' בטימרה ל'מבר'קה'ז ט': ומשאה' ד'ה'ה ד'ה' ית' ענא ד'יתרו' חמו'ה' ר'ב'א ד'מ'דו' ודבר' ית' ענא' ק'ב'ר' ש'פר' ר'ב'יא' ר'ש'י'

ולוthen בדמת ט): (כל) נאכתם. לעקטים. עשו תשובה. כי יוחקאל הוכיר שהח' ישראאל עובדים נלווי מצרים. על כן ענם השם. וכן מעיל מתייס ינתקו ט): את בריתו והחת אשר לא עבדוה עבדו אבורים (ט): את אברהם. עס ה'כלס: (כל) יידע אלהיס. נתן מליכם לך ולך המליכים פיניו ט): (סיה'ק. זה אותו שפט אחורי טלק קשה טהוראשון (ט): (ט) אחר המדבר. להפלמק מן סגול צלע כה וירא. החטש שהו הטגדיט שעושים גנלי (ט): יידע. העשו בסתר (ט): (סיה'ק. יירא אלהים. יידע. על דעת אנש שיקול הרעת (ט) הרעות שתים. דעת היש ורעת הגheid (ט) והקרוב כי הכתוב ידבר על דרכ' בני אדם ובתוקות אחר ואת צעקת שטעתי. כי ידעתי (למטה ג ט) (ט), יירא יידע העבודה שעבדו בחב' בפרהסיא: יידע אלהים. עינוי הסתר):

יהל אור

לקב'ה למתקה למל'ו כי מתו כל הנקטים (למטה ד ט): בקנכי הויים כל מסק אלפכ' ציוס להעת פיטס. וכן סוף (ט) טין (יח' טו וכ): (ט) ט'כ יספל מיתתו: (ט) ט'לטס זומן סגנון מליכס: (רט) זמיון המליכים פוטיס נס נגלו: (ט) וידע היליכים העוצוי לכס בסתר: (רט) טינוו האכל כפפות סכל חלם יגזר על פלוי פאול' בן. ושין בקדמתה מה' ויל' נפי' על כתוריה בדרכ' וגבייהו רס: (דר' עיין (כרלו' כב') וככיהו רס: (ריג) כי הכתוב יזכיר מל' דרכ' בני ישראל: (ט) ב' כתוב מסק לחר מתן חורה. כי ברעותו מה' טלאן לה נקרלה זו קר' הכלים: (ט) נזכה נ' דרכ' חורה. נס המלך נקרלה מל' חורה. מפני טווח קרוכ' למלייס ולס ימער טמה. נס סייחו לה יגיט סס לנטקות מה' סה'רן ולזה כי מקוט יכט. וכענבר טל' היה בלהטו מה' כר' כ' זה נקרלה קר' חורה. וליין ספק טליה קר' הס'ה'רן הקוט' רענן מה' וממן. ולכן טלה סס מסק טס קלהן. ומסcis' לה' מה סנהמר נס קלהן וגקר' אל' ירטו ה' מל' ה'ר הקוט' (למטה לד' ג) (ודידי': (ט) טס נפ' כט' טס מקפסוקים טפטושה טיה' כת רעומל. יותר קו'ה מה' טקו'ב רשי': גו) זמואיר פ' ג' לד. חיוכ' פ' ס' כסיל פ' ג' וגשי' סס נגב כה' בט'כ כי מקור כמזהמר גפלס מה'נו. ואה' טחה גז'ת ט' צילמודו בגיה'ג. או' נקתו דנכיסס מדכלי דכיט' מסק קדרען. גו) ליז' כד יג' כה' וגז'ל פיניו מס' ט